BENDROJO TEISMO (trečioji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. rugsėjo 25 d.*

„Energija – Elektros energijos vidaus rinka – Bendroji tinklo eksploatavimo saugumo regioninio koordinavimo metodika – Sistemos operatorių pasiūlymo atmetimas – Pralaidumo skaičiavimo regionas – CORE regionas – Atitiktis Reglamentui (ES) 2019/942, Reglamentui (ES) 2019/943 ir Reglamentui (ES) 2017/1485“

Byloje T-483/21

Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., įsteigta Konstancine-Jeziornoje (Lenkija), atstovaujama *solisitor* S. Goldberg, *avocats* A. Galos ir E. White,

ieškovė,

palaikoma

Lenkijos Respublikos, atstovaujamos B. Majczyna ir M. Rzotkiewicz,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą (ACER), atstovaujamą P. Martinet, Z. Vujasinovic ir E. Tremmel, padedamų *avocats* P. Goffinet, M. Shehu ir L. Bersou,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas F. Schalin, teisėjai P. Škvařilová-Pelzl, I. Nõmm, G. Steinfatt ir D. Kukovec (pranešėjas),

posėdžio sekretorė I. Kurme, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2023 m. birželio 14 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *Polskie sieci elektroenergetyczne S.A.* prašo panaikinti 2021 m. gegužės 28 d. Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros (ACER) apeliacinės tarybos sprendimą (toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo buvo patvirtintas 2020 m. gruodžio 4 d. ACER sprendimas Nr. 33/2020 dėl vadinamojo „CORE“ pralaidumo skaičiavimo regiono, apimančio Belgiją, Čekijos Respubliką, Vokietiją, Prancūziją, Kroatiją, Liuksemburgą, Vengriją, Nyderlandus, Austriją, Lenkiją, Rumuniją, Slovėniją ir Slovakiją (toliau – CORE regionas), elektros energijos perdavimo sistemos operatorių (toliau – PSO) pasiūlymo, susijusio su bendrąja tinklo eksploatavimo saugumo regioninio koordinavimo metodika (toliau – Saugumo metodika (ROSC)), ir atmestas jos skundas (sujungtoje) byloje A-007-2021.

Ginčo aplinkybės

2 Ieškovė yra perdavimo sistemos operatorius, atsakingas už elektros tinklo valdymą, priežiūrą ir plėtrą Lenkijoje. Ieškovė yra valstybės valdoma įmonė, todėl vienintelis jos akcininkas yra Lenkijos valstybės iždas, atstovaujamas įgaliotojo energetikos strateginės infrastruktūros ministro.

3 2016 m. lapkričio 17 d. ACER priėmė sprendimą Nr. 06/2016 dėl pralaidumo skaičiavimo regionų nustatymo. To sprendimo 1 straipsnyje ir I priede išvardytos į CORE regioną įtrauktų valstybių narių teritorijos.

4 Pagal 2017 m. rugpjūčio 2 d. Komisijos reglamento (ES) 2017/1485, kuriuo nustatomos elektros energijos perdavimo sistemos eksploatavimo gairės (OL L 220, 2017, p. 1), 5 straipsnio 1 dalį, 6 straipsnio 3 dalies b punktą ir 76 straipsnį kiekvieno pralaidumo skaičiavimo regiono PSO ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo šio reglamento 75 straipsnio 1 dalyje nurodytos tinklo eksploatavimo saugumo analizės koordinavimo metodikos (toliau – Analizės metodika (CSAM)) patvirtinimo siūlo nacionalinėms reguliavimo institucijoms (toliau – NRI) patvirtinti Saugumo metodiką (ROSC).

5 Kadangi ACER Analizės metodiką (CSAM) patvirtino 2019 m. birželio 19 d. ACER sprendimu Nr. 07/2019, PSO turėjo ne vėliau kaip iki 2019 m. rugsėjo 19 d. pateikti pasiūlymą dėl Saugumo metodikos (ROSC). Nepateikę tokio pasiūlymo per nustatytą terminą, PSO informavo Europos Komisiją apie vėlavimą ir ši sutiko pratęsti terminą iki 2019 m. gruodžio 21 d.

6 2019 m. gruodžio 19 d. CORE regiono PSO pateikė NRI „CORE regiono PSO bendrąją tinklo eksploatavimo saugumo regioninio koordinavimo metodiką, parengtą pagal Reglamento 2017/1485 76 straipsnį“ (toliau – PSO pasiūlymas). Paskutinė NRI gavo PSO pasiūlymą 2020 m. sausio 31 d.

7 Prie PSO pasiūlymo buvo pridėtas aiškinamasis raštas.

8 Pagal Reglamento 2017/1485 6 straipsnio 7 dalį NRI turėjo pasiekti susitarimą ir priimti sprendimą dėl PSO pasiūlymo per šešis mėnesius nuo tada, kai jį gavo paskutinė NRI. Jeigu per šį šešių mėnesių laikotarpį NRI nepasiekia susitarimo, arba jų bendru prašymu, ACER pagal to reglamento 6 straipsnio 8 dalį per šešis mėnesius turėtų priimti sprendimą dėl minėto pasiūlymo

pagal 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/942, kuriuo įsteigiama Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra (OL L 158, 2019, p. 22), 6 straipsnio 10 dalį.

9 2020 m. birželio 5 d. CORE regiono energetikos reguliavimo institucijų regioninio forumo pirmininkas šio regiono NRI vardu informavo ACER, kad jos susitarė prašyti ACER priimti sprendimą dėl PSO pasiūlymo pagal Reglamento 2017/1485 6 straipsnio 8 dalį. Šis prašymas buvo nusiųstas elektroniniu paštu kartu su neoficialiu CORE regiono NRI dokumentu dėl PSO pasiūlymo, kuriame išdėstyta jų nuomonė.

10 Gavusi minėtą prašymą ACER pripažino esanti kompetentinga pagal Reglamento 2019/942 6 straipsnio 10 dalies b punkto antrą pastraipą priimti individualų sprendimą dėl CORE regionui skirtos Saugumo metodikos (ROSC).

11 Pasibaigus ilgam laikotarpiui, kuriuo vyko ACER, visų CORE regiono NRI ir visų šio regiono PSO bendradarbiavimas, konsultavimasis ir diskusijos dėl PSO pasiūlymo ir šio pasiūlymo pakeitimų, pateiktų per kelis susitikimus ir balsavimo raundus, ACER reguliuotojų valdyba, sudaryta iš NRI atstovų, priėmė Sprendimą Nr. 33/2020. Pagal Reglamento 2017/1485 76 straipsnį to sprendimo I priede pateikiama CORE regiono Saugumo metodika (ROSC) (toliau – ginčijama Saugumo metodika (ROSC)).

12 2021 m. vasario 4 d. ieškovė, remdamasi Reglamento 2019/942 28 straipsniu, pateikė ACER apeliacinei tarybai skundą dėl Sprendimo Nr. 33/2020 panaikinimo. Kitas CORE regiono PSO – *TransnetBW GmbH* – irgi apskundė tą sprendimą. 2021 m. vasario 18 d. Apeliacinė taryba sujungė abu skundus į vieną bylą, kurios numeris yra A-007-2021 (sujungta).

13 Skundžiamu 2021 m. gegužės 28 d. sprendimu ACER apeliacinė taryba paliko galioti Sprendimą Nr. 33/2020 ir visiškai atmetė abu jai pateiktus skundus dėl to sprendimo panaikinimo.

Šalių reikalavimai

14 Ieškovė, palaikoma Lenkijos Respublikos, Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– priteisti iš ACER bylinėjimosi išlaidas.

15 ACER Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti visą ieškinį,

– priteisti iš ieškovės ir Lenkijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

16 Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo šešis pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas tuo, kad Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, kai iš esmės nusprendė, jog ACER turi kompetenciją išplėsti regioninio koordinavimo taikymo sritį ir apimtį. Antrasis pagrindas grindžiamas nepakankamu skundžiamo sprendimo motyvavimu. Trečiasis pagrindas grindžiamas tuo, kad

Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, kai konstatavo, jog ginčijama Saugumo metodika (ROSC) atitinka 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/943 dėl elektros energijos vidaus rinkos (OL L 158, 2019, p. 54) 35 straipsnį ir 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2019/944 dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2012/27/ES (OL L 158, 2019, p. 125), 40 straipsnį, nepaisant pernelyg plačios jos taikymo srities. Ketvirtasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, kurią Apeliacinė taryba padarė nusprendusi, kad ginčijama Saugumo metodika (ROSC) neturi įtakos PSO galimybei taikyti centrinio skirstymo modelį. Penktasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, kurią Apeliacinė taryba padarė nusprendusi, kad ginčijamoje Saugumo metodikoje (ROSC) nustatytos sąžiningos tarpzoninių mainų elektros energija taisyklės ir tinkamos paskatos perkrovų valdymui bei veiksmingoms investicijoms į taisomuosius veiksmus, susijusius su įranga. Šeštasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, kurią Apeliacinė taryba padarė nusprendusi, kad ginčijama Saugumo metodika (ROSC) netrukdo laikytis eksploatavimo saugumo ribų, ypač įtampos ribų, todėl ši metodika atitinka reikšmingas teisės nuostatas.

17 Bendrasis Teismas laikosi nuomonės, kad tikslinga pirmiausia kartu išnagrinėti pirmąjį ir trečiąjį pagrindus, o po to tokia tvarka išnagrinėti ieškovės ieškinio ketvirtąjį, penktąjį, šeštąjį ir antrąjį pagrindus.

Pirminės pastabos dėl eksploatavimo saugumo regioninio vertinimo proceso

18 Pagal ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 3 straipsnį eksploatavimo saugumo regioninį koordinavimą, kuris reglamentuojamas minėta metodika, sudaro, viena vertus, eksploatavimo saugumo regioninė analizė ir, kita vertus, eksploatavimo saugumo regioninio vertinimo procesas (toliau – CROSA procesas), kurį pagal Reglamento 2017/1485 78 straipsnio 2 dalies a punktą vykdo regioniniai koordinavimo centrai (toliau – regioniniai centrai) ir kuris pagal to reglamento 76 straipsnio 1 dalies b punktą veda prie koordinuoto taisomųjų veiksmų rengimo.

19 Prieš pradedant nagrinėti ieškovės pateiktų pagrindų ir argumentų pagrįstumą, būtina paaiškinti, kaip veikia CROSA procesas, kad būtų galima geriau suprasti šios bylos kontekstą, taigi ir suvokti ieškovės pateiktus techninio pobūdžio pagrindus.

20 CROSA procesas – tai procesas, kuris, viena vertus, vyksta vieną kartą dieną prieš elektros energijos tiekimą ir, kita vertus, mažiausiai tris kartus tiekimo dieną, kaip numatyta ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 3 straipsnio 2 dalyje.

21 Šis procesas prasideda nuo kiekvieno PSO savo tinkle atliekamo eksploatavimo saugumo vietinio vertinimo pagal ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 13 straipsnį ir 14 straipsnio 1 dalį.

22 Atlikus minėtą vertinimą kiekvienas PSO sukuria atskiro tinklo modelį, kuris 2015 m. liepos 24 d. Komisijos reglamento (ES) 2015/1222, kuriuo nustatomos pralaidumo paskirstymo ir perkrovos valdymo gairės (OL L 197, 2015, p. 24), 2 straipsnio 1 punkte, be kita ko, apibrėžiamas kaip „duomenų, kuriais apibūdinamos elektros energijos sistemos charakteristikos (gamyba, apkrova ir tinklo topologija), rinkinys“.

23 Kai pagal atskiro tinklo modelį srautas linijoje viršija maksimalų srautą, tai laikoma fizine perkrova, kuri yra saugumo pažeidimas. Tokioje situacijoje būtina parengti ir taikyti taisomąjį veiksmą, kad būtų laikomasi tinklo eksploatavimo saugumo ribų.

24 Taisomasis veiksmas Reglamento 2015/1222 2 straipsnio 13 punkte apibrėžiamas kaip „bet kokia priemonė, kurią rankiniu arba automatiniu būdu taiko vienas ar keli PSO, kad išlaikytų tinklo eksploatavimo saugumą“. Tai yra, be kita ko, apkrovų perskirstymas, kuris Reglamento 2019/943 2 straipsnio 26 punkte apibrėžiamas kaip „priemonė, įskaitant apribojimą, kurią aktyvuoja vienas arba daugiau [PSO], pakeisdami gamybos ir (arba) apkrovos modelį, kad pakeistų fizinius srautus elektros energijos sistemoje ir pašalintų fizinę tinklų perkrovą arba kitu būdu užtikrintų sistemos saugumą“, arba kompensacinė prekyba, kuri šio reglamento 2 straipsnio 27 punkte apibrėžiama kaip „tarpzoniniai mainai, kuriuos inicijuoja sistemos operatoriai tarp dviejų prekybos zonų, siekdami pašalinti fizinę tinklų perkrovą“.

25 Rengdamas atskiro tinklo modelį ir nustatęs perkrovą, PSO jau gali planuoti taisomųjų veiksmų aktyvavimą beveik realiuoju laiku, kad pagal ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 14 straipsnio 2 dalį ištaisytų šiuos eksploatavimo saugumo pažeidimus. Šie veiksmai tarpvalstybiniu požiūriu gali būti svarbūs arba neturėti reikšmės.

26 Iš ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 9 straipsnio 2 dalies matyti, kad tarpvalstybinę svarbą turintys taisomieji veiksmai yra tie, kuriais bent kai kuriais atvejais galima išspręsti perkrovos problemą jos 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytuose elementuose, t. y. visuose kritiniuose tinklo elementuose, į kuriuos atsižvelgiama skaičiuojant tarpzoninį pralaidumą, kaip matyti iš pralaidumo skaičiavimo metodikų, ir visuose kituose tinklo elementuose, kurių įtampa yra 220 kV ar didesnė. Vis dėlto pagal ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 7 straipsnio 3 dalies d punkto i ir ii papunkčius kiekvienas PSO gali vienašališkai neįtraukti tam tikrų tinklo elementų į CROSA procesą. Be to, pagal ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 5 straipsnio 1 dalies b punktą PSO taip pat gali vieningai nuspręsti neįtraukti bet kurio tinklo elemento į CROSA procesą, išskyrus kritinius tinklo elementus.

27 PSO savo atskiro tinklo modelyje taip pat turi nurodyti visų tarpvalstybiniu mastu svarbių taisomųjų veiksmų parengtį pagal tos pačios metodikos 13 straipsnio 1 dalį.

28 Vėliau pagal ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 18 straipsnį atskiri tinklo modeliai pateikiami regioniniams centrams ir šie juos apjungia, siekiant sukurti bendro tinklo modelį visoms paros valandoms. Reglamento 2015/1222 2 straipsnio 2 punkte bendro tinklo modelis apibrėžiamas, *inter alia*, kaip „įvairių PSO suderintas visos Sąjungos duomenų, kuriais apibūdinamos pagrindinės elektros energijos sistemos charakteristikos (gamyba, apkrovos ir tinklo topologija), rinkinys“.

29 Net jei kiekvienas PSO pateikia atskiro tinklo modelį be perkrovos, dėl planuojamų taisomųjų veiksmų, sujungus įvairius modelius į bendro tinklo modelį, srautai tinklo elementuose gali pasikeisti ir gali atsirasti naujų perkrovų.

30 Taigi CROSA proceso tikslas – koordinuoti, patvirtinti ir įgyvendinti tarpvalstybinės svarbos taisomuosius veiksmus pagal ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 3 straipsnio 2 dalies b punktą. Tiksliau sakant, CROSA proceso algoritmas, vadinamas „taisomųjų veiksmų optimizavimu“, kiekvienai bendro tinklo modelio valandai nustato optimalų visų tarpvalstybinės svarbos taisomųjų veiksmų, kuriuos gali taikyti PSO, derinį, kad būtų išspręstos visos bendro tinklo modelio tarpvalstybinės svarbos tinklo elementuose nustatytos perkrovos, nesukuriant naujų perkrovų, kaip numatyta ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 20, 23, 24 straipsniuose ir 27 straipsnio 1 dalyje.

31 Pagal ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 31 straipsnio 1 dalį šie taisomieji veiksmai bus įgyvendinami kitą dieną, kuo arčiau tikrojo laiko.

32 Ta pati logika taikoma ir vadinamajam „einamosios paros“ CROSA procesui, kuris vyksta elektros energijos tiekimo dieną. Regioniniai centrai bent tris kartus per dieną parengia suderintus tarpvalstybinės svarbos taisomuosius veiksmus, skirtus PSO.

33 Vis dėlto jei PSO, atlikdamas vietinės reikšmės eksploatavimo saugumo analizę, nustato naują eksploatavimo saugumo pažeidimą tarp dviejų CROSA proceso iteracijų arba po paskutinės CROSA proceso iteracijos, pagal ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 33 straipsnio 2 dalies b punktą jis gali pašalinti minėtą pažeidimą taikydamas skubaus aktyvavimo procedūrą ne CROSA proceso rėmuose.

Dėl pirmojo ir trečiojo pagrindų, susijusių su ACER kompetencija ir ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) taikymo sritimi

34 Pirmajame pagrinde ieškovė, palaikoma Lenkijos Respublikos, pirmiausia teigia, kad ACER neturėjo kompetencijos nukrypti nuo PSO pasiūlymo dėl ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) taikymo srities ir ją išplėsti. Toliau ji tvirtina, kad ACER kompetencija nėra „tiksliai nustatyta“, kaip tai matyti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, nes Apeliacinė taryba skundžiamo sprendimo 484 punkte pabrėžė, kad ACER kompetencija ribojama tik proporcingumo ir subsidiarumo principų, kaip tai suprantama pagal ESS 4 ir 5 straipsnius. Galiausiai ieškovė nurodo keletą pavyzdžių iš skundžiamo sprendimo, iš kurių matyti, kad Apeliacinė taryba neprieštaravo tam, kad ACER nukrypo nuo savo kompetencijos, nors tam neturėjo jokio teisinio pagrindo, ir netgi palankiai tai įvertino.

35 Trečiajame pagrinde ieškovė, palaikoma Lenkijos Respublikos, teigia, kad Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą nusprendusi, jog ginčijama Saugumo metodika (ROSC) ir ypač joje pateikta tinklo elementų ir taisomųjų veiksmų apibrėžtis atitinka Reglamento 2019/943 35 straipsnio 5 dalį ir Direktyvos 2019/944 40 straipsnio 1 dalies d punktą. Ieškovės teigimu, pagal minėtą metodiką beveik visi jos tinklo elementai ir visi taisomieji veiksmai laikomi tarpvalstybinės svarbos, todėl iš PSO atimama galimybė valdyti elektros energijos srautus savo tinkluose ir įgyvendinti jiems tenkančias pareigas, taip apribojant jų galimybes užtikrinti eksploatavimo saugumą. Ginčijamoje Saugumo metodikoje (ROSC) nustačius tokią tvarką neatsižvelgta į Reglamento 2017/1485 21 straipsnio 1 dalies a punkte įtvirtintą skirtumą tarp eksploatavimo saugumo pažeidimų, kuriuos „būtina“ valdyti koordinuotai, ir pažeidimų, kuriems to nereikia, ir taip pažeidžiama minėto reglamento 76 straipsnio 2 dalis, iš kurios šis skirtumas išplaukia.

36 Dublike ieškovė taip pat teigia, kad ginčijama Saugumo metodika (ROSC) neatitinka Analizės metodikos (CSAM) 16 straipsnio, kuriame numatyta, kad rengdami Saugumo metodiką (ROSC) PSO turi nustatyti „taisykles, apibrėžiančias tarpvalstybinės svarbos taisomųjų veiksmų bendro sąrašo sudarymo procesą ir PSO, kuriems tokie taisomieji veiksmai turi poveikį, nustatymo procesą pagal [Analizės metodikos CSAM] 15 straipsnį“. Ginčijamoje Saugumo metodikoje (ROSC) ACER nustatė tarpvalstybinės svarbos prezumpciją, kurią PSO gali paneigti tik vienbalsiai.

37 ACER nesutinka tiek su ieškovės, tiek su Lenkijos Respublikos argumentais ir prašo atmesti šiuos pagrindus.

38 Šiomis aplinkybėmis ACER ginčija pirmojo ir trečiojo pagrindų priimtinumą. Dėl pirmojo pagrindo ACER teigia, kad jis nėra pakankamai aiškus ir tikslus, kaip tai suprantama pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnio d punktą, todėl į jį negalima pateikti naudingo atsakymo, be to, tai yra naujas pagrindas, kuriuo nebuvo remtasi Apeliacinėje taryboje. Trečiasis pagrindas grindžiamas argumentais, kurie jau buvo identiškai suformuluoti Apeliacinėje taryboje, ir nauju argumentu, grindžiamu Reglamento 2017/1485 21 straipsnio 1 dalimi.

Dėl pirmojo ir trečiojo pagrindų priimtinumo

39 Dėl to, kad pirmasis pagrindas nėra pakankamai aiškus ir tikslus, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 76 straipsnio d punktą, pažymėtina: visų pirma iš ACER atsiliepimo į ieškinį matyti, kad ji suprato visus ieškovės šioje byloje nurodytus argumentus ir į juos veiksmingai atsakė, taip sudarydama galimybę Bendrajam Teismui vykdyti kontrolę, todėl šį teiginį dėl nepriimtinumo reikia atmesti.

40 Dėl šio pirmojo pagrindo naujumo pabrėžtina: Apeliacinėje taryboje ieškovė, atrodo, tiesiogiai neginčijo ACER kompetencijos priimti sprendimą, kuriuo nukrypstama nuo PSO pasiūlymo dėl ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) taikymo srities, todėl šis pagrindas turėtų būti pripažintas nepriimtinu. Kaip matyti iš Reglamento 2019/942 29 straipsnio, ieškinys dėl ACER pagal šį reglamentą priimto sprendimo panaikinimo Europos Sąjungos Teisingumo Teisme gali būti pareikštas tik po to, kai šio reglamento 28 straipsnyje nurodyta procedūra Apeliacinėje taryboje yra baigta, o tai iš esmės reiškia, kad pagrindai, kurie nebuvo nurodyti minėtoje taryboje, negali būti pirmą kartą pateikti pareiškiant ieškinį dėl panaikinimo Bendrajame Teisme. Kadangi ieškinys pareikštas tik dėl Apeliacinės tarybos sprendimo, jame galima remtis tik tomis faktinėmis ir teisinėmis bylų aplinkybėmis, kurios buvo nurodytos Apeliacinei tarybai (2022 m. kovo 16 d. Sprendimo *MEKH ir FGSZ / ACER*, T-684/19 ir T-704/19, EU:T:2022:138, 48 punktas). Bet kuriuo atveju dėl toliau išdėstytų priežasčių pirmasis pagrindas yra nepagrįstas ir todėl turi būti atmestas.

41 Dėl argumentų, kuriais grindžiamas trečiasis pagrindas ir kuriuos ieškovė identiškai išdėstė dar Apeliacinėje taryboje, reikia konstatuoti, kad ieškovė turi teisę Bendrajame Teisme ginčyti skundžiamame sprendime išdėstytus Apeliacinės tarybos motyvus ir, konkrečiai kalbant, bandyti įrodyti, kad šiuose motyvuose padaryta teisės klaidų, remdamasi (jei mano, kad tai būtina) šiai tarybai jau pateiktais, bet jos atmestais argumentais. Priešingu atveju procesas Bendrajame Teisme iš dalies netektų prasmės. Nagrinėjamu atveju skundžiamo sprendimo 566 punkte Apeliacinė taryba užbaigė ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) taikymo srities analizę konstatuodama, kad ji atitinka Reglamento 2019/943 35 straipsnio 5 dalį, Direktyvos 2019/944 40 straipsnio 1 dalies d punktą ir Reglamento 2017/1485 21 straipsnio 1 dalį. Darytina išvada, kad ieškovės argumentai, kuriais siekiama paneigti šią skundžiamame sprendime padarytą Apeliacinės tarybos išvadą, yra priimtini.

42 Dėl Reglamento 2017/1485 21 straipsnio 1 dalimi grindžiamo argumento, kuriuo ieškovė remiasi grįsdama trečiąjį pagrindą, tariamo naujumo reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 552–566 punktuose, nagrinėdama „tarpvalstybinės svarbos taisomojo veiksmo“ sąvoką, Apeliacinė taryba rėmėsi, be kita ko, šia nuostata. Darytina išvada, kad, priešingai nei teigia ACER, šis argumentas negali būti laikomas nauju ir todėl yra priimtinas.

Dėl pirmojo pagrindo pagrįstumo

43 Dėl pirmojo pagrindo pagrįstumo pažymėtina, kad pagal Reglamento 2019/942 6 straipsnio 10 dalį ir Reglamento 2017/1485 6 straipsnio 8 dalį ACER buvo įgaliota per šešis mėnesius nuspręsti ar priimti individualius sprendimus dėl reguliavimo klausimų ar problemų, darančių poveikį tarpvalstybinei prekybai arba tarpvalstybinio tinklo saugumui, kurie priklauso NRI kompetencijai, pavyzdžiui, patvirtinti ginčijamą Saugumo metodiką (ROSC), jeigu kompetentingoms NRI per nustatytą terminą nepavyko susitarti arba jeigu kompetentingos NRI šiuo klausimu jai pateikė bendrą prašymą.

44 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad 2020 m. birželio 5 d. elektroniniu laišku CORE regiono NRI per minėto regiono energetikos reguliuotojų forumo pirmininką kartu paprašė ACER pagal Reglamento 2017/1485 6 straipsnio 8 dalį priimti sprendimą dėl PSO pasiūlymo.

45 Taigi ACER kompetencija spręsti arba priimti galutinį sprendimą dėl ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) nagrinėjamu atveju grindžiama Reglamento 2019/942 6 straipsnio 10 dalies antros pastraipos b punkte ir Reglamento 2017/1485 6 straipsnio 8 dalyje nurodyta aplinkybe, kad visos NRI kartu paprašė jos priimti sprendimą dėl šios metodikos.

46 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, atsižvelgdamas visų pirma į Reglamento 2019/942 6 straipsnio tekstą, taip pat į šio teisinio reglamentavimo kontekstą ir juo siekiamus tikslus, Bendrasis Teismas 2023 m. vasario 15 d. Sprendimo *Austrian Power Grid ir kt. / ACER* (T-606/20, pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2023:64) 39–61 punktuose nusprendė, kad ACER nėra saistoma kompetentingų NRI pozicijos ir kad ji, atsižvelgdama į jai suteiktus konkrečius sprendimų priėmimo įgaliojimus ir siekdama veiksmingai vykdyti jai pavestas reguliavimo funkcijas, gali iš dalies pakeisti PSO pasiūlymus prieš juos patvirtindama. Reglamento 2017/1485 6 straipsnio 8 dalis, kurios kontekstas yra toks pat, kaip Reglamento 2019/942, ir kuria siekiama panašių tikslų kaip ir šiuo reglamentu, atsižvelgiant į jos formuluotę, turi būti aiškinama taip pat, nes pagal ją ACER suteikiami įgaliojimai pačiai priimti sprendimą dėl NRI jai pateiktų pasiūlymų, kaip šiuo atveju dėl ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC).

47 Darytina išvada, kad ACER įgaliojimai šiuo klausimu tiksliai apibrėžti Reglamento 2019/942 6 straipsnio 10 dalyje ir Reglamento 2017/1485 6 straipsnio 8 dalyje, todėl galima atmesti ieškovės argumentą, kuriuo teigiama priešingai.

48 Iš to, kas išdėstyta, taip pat matyti, kad, priešingai nei teigia ieškovė, ACER pagal Reglamento 2019/942 6 straipsnio 10 dalį ir Reglamento 2017/1485 6 straipsnio 8 dalį turėjo kompetenciją nukrypti nuo PSO pasiūlymo dėl ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) taikymo srities ir turėjo tam teisinį pagrindą.

Dėl trečiojo pagrindo pagrįstumo

49 Dėl trečiojo pagrindo pagrįstumo reikia konstatuoti, kad iš Reglamento 2019/943 35 straipsnio 5 dalies matyti, jog pagal Direktyvos 2019/944 40 straipsnio 1 dalies d punktą PSO yra atsakingi už elektros energijos srautų valdymą ir elektros energijos sistemos saugumo, patikimumo ir efektyvumo užtikrinimą, o pagal Reglamento 2019/943 37 straipsnį regioniniai centrai papildo PSO vaidmenį, vykdydami jiems pavestas regioninės svarbos užduotis.

50 Reglamento 2019/943 37 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta, kad regioniniai centrai yra atsakingi už CROSA proceso vykdymą pagal metodus, parengtus pagal Reglamentą 2017/1485. Įgyvendindami šiuos įgaliojimus, jie parengia PSO skirtus suderintus veiksmus, kuriuos pastarieji įgyvendina, išskyrus atvejus, kai dėl tokio įgyvendinimo būtų pažeistos kiekvieno PSO nustatytos eksploatavimo saugumo ribos, kaip numatyta Reglamento 2019/943 42 straipsnio 2 dalyje.

51 Ieškovės teigimu, Reglamento 2017/1485 21 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta, kad regioniniai centrai koordinuoja valdymą tik tų eksploatavimo saugumo pažeidimų, kuriuos „būtina“ valdyti koordinuotai, o ginčijama Saugumo metodika (ROSC) apima ir pažeidimus, kuriems toks valdymas „nebūtinas“.

52 Pirmiausia reikia pažymėti, kad apibrėžiant eksploatavimo saugumo pažeidimus, kuriuos būtina valdyti koordinuotai, Reglamento 2017/1485 21 straipsnio 1 dalyje savarankiškai nenustatoma, kuriuos eksploatavimo saugumo pažeidimus būtina valdyti koordinuotai, o kurių – ne, bet šiuo klausimu daroma nuoroda į Reglamento 2017/1485 76 straipsnį ir minėto straipsnio pagrindu priimtą Saugumo metodiką (ROSC). Be to, pati ieškovė tvirtina, kad tinkamas teisinis kriterijus, pagal kurį apibrėžiami taisomieji veiksmai, kuriuos „būtina“ valdyti koordinuotai, yra nurodytas Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 2 dalyje.

53 Darytina išvada, kad norint išnagrinėti trečiojo pagrindo pagrįstumą, pirmiausia reikia patikrinti, ar ginčijama Saugumo metodika (ROSC) grindžiama klaidingu
Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 2 dalies aiškinimu, ir tik po to išnagrinėti argumentą, grindžiamą PSO įgaliojimų pagal Reglamento 2019/943 35 straipsnį ir Direktyvos 2019/944 40 straipsnį pažeidimu, ir, galiausiai, ieškovės dublike nurodytą argumentą, grindžiamą tariamai netinkamu Analizės metodikos (ROSC) 16 straipsnio taikymu.

- Dėl Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 2 dalies netinkamo aiškinimo

54 Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad nustatydami, ar perkrova yra tarpsisteminės svarbos, PSO atsižvelgia į perkrovą, kuri atsirastų valdymo rajonams nevykdant energijos tarpusavio mainų.

55 Šalys sutaria, kad visi tinklo elementai, kurių įtampa didesnė arba lygi 220 kV, galėtų būti tarpvalstybinės svarbos. Šalys nesutaria tik dėl to, kurios konkrečios perkrovos, susijusios su tokiais elementais, CROSA procese pagal Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 2 dalį turėtų būti valdomos koordinuotai.

56 Skundžiamame sprendime Apeliacinė taryba šiuo klausimu patvirtino ACER poziciją, kad pagal Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 2 dalį visos perkrovos 220 kV ar aukštesnės įtampos tinklo elementuose, neatsižvelgiant į jų kilmę, turi būti valdomos koordinuotai pagal CROSA procesą, o tai apima tiek perkrovas, susidariusias dėl planuotų tarpsisteminių mainų (t. y. paskirstytus srautus), tiek perkrovas, susidariusias dėl nenumatytų srautų (t. y. žiedinius srautus ir srautus, susidariusius aktyvavus taisomuosius veiksmus, kuriais siekiama pašalinti kitas perkrovas, susidariusias dėl paskirstytų srautų).

57 Ieškovė nesutinka su tokiu aiškinimu ir teigia, kad pagal pažodinį Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 2 dalies aiškinimą koordinuotai turėtų būti valdoma tik perkrova, kurią sukelia planuojami tarpsisteminiai mainai, t. y. paskirstyti srautai. Taigi tais atvejais, kai neplanuojama tarpsisteminių mainų, PSO kontroliuojamame tinkle susidariusi

perkrova geriau būtų valdoma PSO, o ne pagal CROSA procesą. Vadinasi, ieškovės teigimu, ne visos perkrovos tame pačiame tinklo elemente, kurio įtampa didesnė nei 220 kV, visada turėtų būti valdomos koordinuotai.

58 Reikia pirmiausia nustatyti atitinkamą teisinį kriterijų Saugumo metodikai (ROSC) nustatyti, o vėliau – patikrinti, ar Apeliacinė taryba teisingai taikė šį kriterijų pagal minėtą metodiką.

59 Iš Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 2 dalies matyti, kad „[n]ustatydamas, ar perkrova yra tarpsisteminės svarbos, PSO atsižvelgia į perkrovą, kuri atsirastų valdymo rajonams nevykdant energijos tarpusavio mainų“.

60 Vertinant pažodžiui, šioje nuostatoje nepateikta jokios informacijos, leidžiančios nustatyti taisomuosius veiksmus, kuriuos būtina valdyti koordinuotai, arba tiksliai apibrėžti ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) taikymo sritį. Taigi negalima sutikti su ieškovės pateiktu pažodiniu aiškinimu, nes šios nuostatos negalima aiškinti neatsižvelgiant į jos teisinio reguliavimo kontekstą.

61 Dėl konteksto pažymėtina, kad Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama atsižvelgiant į visą šį straipsnį ir į nuostatas, į kurias jame tiesiogiai ar netiesiogiai daroma nuoroda, t. y. visų pirma į Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktį ir Reglamento 2015/1222 35 straipsnį, į kurį daroma nuoroda
Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punkte.

62 Pirma, kiek tai susiję su Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punktu, reikia pažymėti, kad iš šios nuostatos teksto matyti, jog Saugumo metodikoje (ROSC) turi būti numatytas koordinuotai valdomų taisomųjų veiksmų parengimas, tačiau iš šios nuostatos visiškai nematyti, kad nustatant šios metodikos taikymo sritį reikėtų taikyti skirtingą tvarką, atsižvelgiant į saugumo pažeidimų (kaip antai perkrovų), dėl kurių reikia imtis koordinuotų taisomųjų veiksmų, kilmę.

63 Be to, reikia konstatuoti, kad Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punkto tekste iš esmės numatyta, kad taisomųjų veiksmų rengimo koordinavimas yra pagrįstas „atsižvelgia[nt] [į] jų tarpsisteminę svarbą“, nustatytą pagal Reglamento 2015/1222 35 straipsnį, ir „atsižvelgia[nt] į [Reglamento 2017/1485] 20–23 straipsnių reikalavimus“, o tai patvirtina šio sprendimo 62 punkte pateiktą Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punkto aiškinimą.

64 Šiuo klausimu taip pat pažymėtina, kad Reglamento 2015/1222 35 straipsnio 4 dalyje nustatyta, jog tarpvalstybinės svarbos apkrovos perskirstymas ir kompensacinė prekyba turi būti koordinuojami. Kadangi Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta koordinuoti ne tik apkrovos perskirstymą ir kompensacinę prekybą, bet ir kitus nebrangius taisomuosius veiksmus, tarpvalstybinės svarbos kriterijus dėl toje nuostatoje esančios aiškios nuorodos taikomas ir šiems taisomiesiems veiksmams.

65 Be to, Reglamento 2015/1222 35 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad kiekvieno regiono PSO gali veiksmingai likviduoti fizinę perkrovą savo kontroliuojamoje srityje, nepaisant to, ar šios perkrovos priežastys iš esmės yra už jų kontrolės srities ribų, ar ne.

66 Būtinybė koordinuoti taisomuosius veiksmus, kai jie yra tarpvalstybinės svarbos, taip pat kyla iš Reglamento 2019/943 16 straipsnio 1 dalies trečiojo sakinio, kuriame numatyta, kad „[i]mdamasis operatyvinių priemonių, kuriomis siekia užtikrinti, kad jo perdavimo sistema išliktų

normaliosios būsenos, [PSO] atsižvelgia į tų priemonių poveikį kaimyniniams valdymo rajonams ir koordinuoja tokias priemones su kitais susijusiais [PSO], kaip numatyta Reglamente <…> 2015/1222“.

67 Be to, pažymėtina, kad šį aiškinimą patvirtina ir Reglamento 2017/1485 20–23 straipsnių turinys, į kurį pagal Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punktą turi būti atsižvelgta Saugumo metodikoje (ROSC).

68 Be kita ko, iš Reglamento 2017/1485 23 straipsnio 2 dalies matyti, kad rengdamas ir aktyvuodamas taisomąjį veiksmą, įskaitant apkrovų perskirstymą arba kompensacinę prekybą pagal Reglamento 2015/1222 25 ir 35 straipsnius, atitinkamas PSO, koordinuodamas su susijusiais PSO, įvertina tokio taisomojo veiksmo poveikį savo valdymo rajone ir už jo ribų.

69 Iš šios nuostatos taip pat matyti, kad šis taisomojo veiksmo poveikio vertinimas atliekamas vadovaujantis, pirmiausia, Reglamento 2017/1485 75 straipsnio 1 dalimi, kurioje numatyta patvirtinti Analizės metodiką (CSAM), toliau, šio reglamento 76 straipsnio 1 dalies b punktu, kuriame numatyta patvirtinti Saugumo metodiką (ROSC), ir, galiausiai, Reglamento 2017/1485 78 straipsnio 1, 2 ir 4 dalimis, reglamentuojančiomis PSO ir regioninių centrų bendradarbiavimą.

70 Taigi, kartu aiškinant Reglamento 2015/1222 35 straipsnį ir Reglamento 2017/1485 20–2 3 straipsnius matyti, kad, priešingai nei teigia ieškovė, Saugumo metodikoje (ROSC) turi būti numatytas taisomųjų veiksmų koordinavimas ne pagal perkrovos, kurią siekiama likviduoti šiais veiksmais, kilmę, bet pagal galimą šių priemonių tarpvalstybinę svarbą.

71 Antra, Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktyje numatyta, kad Saugumo metodikoje (ROSC) nustatomi veiksmingiausi ir ekonomiškai racionalūs taisomieji veiksmai, kurių imamasi, kai pažeidžiami tinklo eksploatavimo saugumo reikalavimai, nurodyti Reglamento 2017/1485 22 straipsnyje, kuriame aprašomos įvairios taisomųjų veiksmų kategorijos.

72 Darytina išvada, kad vienas iš Saugumo metodikos (ROSC) tikslų yra rasti optimalius taisomuosius veiksmus visam kiekvieno pralaidumo skaičiavimo regiono tinklui. Taigi nustatydama minėtos metodikos taikymo sritį ACER turėjo numatyti galimybę nustatyti taisomuosius veiksmus, kuriuos, atsižvelgiant į jų tarpvalstybinę svarbą, būtų galima geriau koordinuoti pagal CROSA procesą.

73 Atsižvelgiant į šias nuostatas, reikia konstatuoti, kad Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 2 dalyje nurodytame teisiniame kriterijuje numatyta, jog turi būti nustatyti visi tinklo elementai, dėl kurių, pirmiausia, būtina koordinuoti taisomuosius veiksmus dėl jų tarpvalstybinės svarbos, toliau, koordinavimas turi sudaryti sąlygas praktiškai likviduoti fizinę perkrovą, neatsižvelgiant į šios perkrovos kilmę, ir, galiausiai, regioninis koordinavimas turi sudaryti sąlygas rasti optimalų sprendimą.

74 Šiomis aplinkybėmis Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad joje nurodyti tinklo elementai, kuriuose iš esmės susidaro „tarpsisteminės svarbos perkrovos“, kurios turi būti valdomos taisomaisiais veiksmais, kurie patys savaime turi būti laikomi tarpvalstybinės svarbos.

75 Taigi reikia išnagrinėti, ar nagrinėjamu atveju Apeliacinė taryba teisingai taikė šį kriterijų manydama, kad visi aktyvuoti taisomieji veiksmai, kuriais bent jau kai kuriais atvejais gali būti ištaisyti srovės ribų pažeidimai tinklo elementuose, kurių įtampa lygi arba didesnė nei 220 kV, turi būti koordinuojami pagal Saugumo metodiką (ROSC).

76 Šiuo klausimu reikia priminti, kad nustatant tarpvalstybinės svarbos tinklo elementus remiamasi apibrėžtimi, nustatyta Analizės metodikoje (CSAM), priimtoje remiantis Reglamento 2017/1485 75 straipsniu. Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje numatyta, kad Saugumo metodika (ROSC) turi atitikti Analizės metodiką (CSAM), kurioje numatyti tam tikri Saugumo metodikos (ROSC) priėmimo aspektai.

77 Analizės metodikos (CSAM) 15 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad visi kritiniai tinklo elementai ir visi tinklo elementai, kurių įtampa viršija PSO nustatytą lygį, laikomi tarpvalstybinės svarbos tinklo elementais, išskyrus tinklo elementus, dėl kurių PSO vieningai sutaria, kad jie nėra tarpvalstybinės svarbos.

78 Būtent remdamiesi šia nuostata PSO Saugumo metodikos (ROSC) aiškinamojo rašto 8 puslapyje (žr. šio sprendimo 7 punktą) laikėsi nuomonės, kad svarbiausi tinklo elementai CROSA procesui yra 220 kV ir 380 kV įtampos tinklo elementai, „nes šie elementai naudojami siekiant palengvinti energijos mainus tarp prekybos zonų Europos energetikos sistemoje“. Tačiau PSO nemanė, kad visi šiuose elementuose aktyvuoti taisomieji veiksmai turėtų būti valdomi koordinuotai pagal CROSA procesą.

79 Nustatydama taisomuosius veiksmus, kuriuos būtina valdyti koordinuotai, ACER nusprendė (tai matyti iš ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 12 konstatuojamosios dalies), kad dėl to, jog CORE regiono jungtinė sistema yra labai tanki, paprastai neįmanoma nustatyti tinklo elemento, kuriam poveikį daro tik taisomieji veiksmai, neturintys jokio poveikio kitiems tarpvalstybinės svarbos tinklo elementams, todėl visi taisomieji veiksmai, kurie bent kai kuriais atvejais gali pašalinti perkrovą tinklo elementuose, kurių įtampa yra 220 kV arba aukštesnė, turi būti laikomi tarpvalstybinės svarbos taisomaisiais veiksmais, taigi šiuose elementuose aktyvuoti taisomieji veiksmai turi būti koordinuojami pagal CROSA procesą.

80 Teismo posėdyje ieškovė paaiškino, kad ji konkrečiai nesutinka su tuo, kad CROSA procese koordinuojami taisomieji veiksmai, kurių fizinis poveikis minėtiems tinklo elementams yra mažiau nei 5 % siekiantis „energijos perdavimo pasiskirstymo veiksnys“, t. y. srauto nuokrypis tarpvalstybinės svarbos tinklo elemente, atsirandantis pritaikius taisomąjį veiksmą, standartizuotą pagal susijusio atitinkamo tarpvalstybinės svarbos tinklo elemento nuolatinę leistinąją apkrovą („a flow deviation on a XNEC resulting from the application of a remedial action, normalised by the permanent admissible loading (PAL) on the associated XNE“). Vis dėlto ACER paaiškino (prieštaravimų šiuo klausimu nebuvo), kad dėl labai tankios CORE regiono jungtinės sistemos neįmanoma *ex ante* nustatyti, ar minėta riba taisomuoju veiksmu bus peržengta, nes jo konkretus poveikis atitinkamu metu priklauso nuo kitų tinkle aktyvuotų taisomųjų veiksmų ir srautų tinklo elementuose.

81 Taigi, remdamasi šiuo techniniu vertinimu Apeliacinė taryba, atsižvelgdama į taikytiną teisinį kriterijų, visų pirma teisingai nusprendė, kad visi taisomieji veiksmai, kurie bent kartais gali pašalinti tinklo elementų, kurių įtampa didesnė arba lygi 220 kV, perkrovą, turi būti koordinuojami pagal CROSA procesą. Toliau ji teisingai patvirtino ACER poziciją, kad Saugumo metodikoje (ROSC) turi būti numatyta pagal CROSA procesą koordinuoti taisomuosius veiksmus, kurie būtini fizinei perkrovai (nepriklausomai nuo jos kilmės) pašalinti visuose

220 kV ar aukštesnės įtampos tinklo elementuose. Galiausiai, nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos Apeliacinė taryba patvirtino, kad optimalus sprendimas visai CORE regiono jungtinei sistemai gali būti rastas tik tarp visų taisomųjų veiksmų, aktyvuotų tinklo elementuose, kurių įtampa lygi 220 kV arba didesnė.

82 Taigi, nepadarydama teisės klaidos ar akivaizdžios vertinimo klaidos Apeliacinė taryba nusprendė, kad visos perkrovos tinklo elementuose, kurių įtampa yra 220 kV ar didesnė, turi būti valdomos koordinuotai pagal CROSA procesą, laikantis Saugumo metodikos (ROSC).

83 Vadinasi, ieškovės argumentą, grindžiamą Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 2 dalies pažeidimu, reikia atmesti.

Dėl Reglamento 2019/943 35 straipsnyje ir Direktyvos 2019/944 40 straipsnyje nustatytų PSO įgaliojimų pažeidimo

84 Dėl ieškovės teiginio, kad ginčijamoje Saugumo metodikoje (ROSC) pateikta tinklo elementų ir taisomųjų veiksmų apibrėžtis neatitinka Reglamento 2019/943 35 straipsnio 5 dalies ir Direktyvos 2019/944 40 straipsnio 1 dalies d punkto, reikia priminti, kad iš šio sprendimo 52–82 punktuose pateiktos analizės matyti, jog ACER teisingai taikė atitinkamą teisinį kriterijų ir į ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) taikymo sritį neįtraukė taisomųjų veiksmų, kurių „nebūtina“ valdyti koordinuotai pagal CROSA procesą.

85 Vadinasi, priešingai nei teigia ieškovė ir kaip skundžiamame sprendime teisingai konstatavo Apeliacinė taryba, apibrėžiant ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) taikymo sritį paisoma PSO kompetencijos, susijusios su jų tinklų eksploatavimo saugumu ir nustatytos Reglamento 2019/943 35 straipsnio 5 dalyje ir Direktyvos 2019/944 40 straipsnio 1 dalies d punkte.

86 Be to, pirma, reikia konstatuoti, kad, priešingai nei teigia ieškovė, į ginčijamą Saugumo metodiką (ROSC) automatiškai įtraukiami ne visi tinklo elementai ir jai prieinami taisomieji veiksmai. Pagal ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 5 straipsnio 1 dalies b punktą į ją nebuvo įtraukti mažesnės nei 220 kV įtampos tinklo elementai. Be to, PSO ir toliau gali vienašališkai arba vienbalsiai neįtraukti į minėtos metodikos taikymo sritį tam tikrų tinklo elementų, išvardytų jos 7 straipsnio 3 dalies d punkto i, ii ir iii papunkčiuose. Kita vertus, pagal ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 8 straipsnio 2 dalį ši metodika neapima tam tikrų kategorijų taisomųjų veiksmų, nurodytų Reglamento 2017/1485 22 straipsnyje. Be to, pagal ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 9 straipsnio 2 dalį PSO gali vienbalsiai neįtraukti tam tikrų ne tarpvalstybinės svarbos taisomųjų veiksmų.

87 Taip pat reikia pažymėti, kad ieškovė nepateikė jokių įrodymų, kuriais remiantis būtų galima daryti išvadą, kad ji nebeturi galimybės imtis jokių taisomųjų veiksmų savo tinklo eksploatavimo saugumui užtikrinti.

88 Antra, reikia pabrėžti, kad PSO ir toliau išlieka vieninteliai atsakingi už tarpvalstybinės svarbos taisomųjų veiksmų aktyvavimą savo tinklų eksploatavimo saugumui užtikrinti.

89 Jeigu dėl rekomenduojamo taisomojo veiksmo gali būti pažeistas PSO tinklo eksploatavimo saugumas, pagal ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 27 straipsnį, taip pat pagal Reglamento 2019/943 42 straipsnio 2 dalį PSO gali atmesti minėtą veiksmą koordinavimo etape per kiekvieną CROSA proceso iteraciją.

90 Panašiai, kai įvyksta eksploatavimo saugumo pažeidimas, kuris nebuvo numatytas CROSA procese, atitinkamas PSO gali pasinaudoti pagreitinta procedūra, kad be regioninio centro įsikišimo ir glaudžiai koordinuodamas veiksmus su nukentėjusiais PSO aktyvuotų tarpvalstybinės svarbos taisomąjį veiksmą savo tinklo eksploatavimo saugumui užtikrinti pagal ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 33 straipsnį. Taigi, nėra pagrindo teigti, kad regioninis koordinavimas kelia pavojų eksploatavimo saugumui.

91 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad reikia atmesti ieškovės argumentą, jog ji negali užtikrinti saugaus savo tinklo eksploatavimo ir dėl to negali vykdyti Reglamento 2019/943 35 straipsniu ir Direktyvos 2019/944 40 straipsniu jai suteiktų įgaliojimų.

92 Dėl tų pačių priežasčių turi būti atmestas ir Lenkijos Respublikos argumentas, kad ieškovė negali užtikrinti šios valstybės narės energetinio saugumo, nes ginčijamoje Saugumo metodikoje (ROSC) ribojamas PSO turimų taisomųjų veiksmų spektras ir ieškovė netenka svarbių priemonių savo įgaliojimams vykdyti, o tai prieštarauja solidarumo principui, kaip jį yra išaiškinęs Teisingumo Teismas 2021 m. liepos 15 d. Sprendime *Vokietija / Lenkija* (C-848/19 P, EU:C:2021:598).

93 Taigi reikia atmesti ieškovės argumentą, grindžiamą Reglamento 2019/943 35 straipsnio 5 dalies ir Direktyvos 2019/944 40 straipsnio 1 dalies d punkto pažeidimu.

- Dėl Analizės metodikos (CSAM) 16 straipsnio neteisingo taikymo

94 Ieškovė taip pat teigia, kad ginčijama Saugumo metodika (ROSC) neatitinka Analizės metodikos (CSAM) 16 straipsnio.

95 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad pagal Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalį Saugos metodika (ROSC) turi derėti su Analizės metodika (CSAM), priimta remiantis Reglamento 2017/1485 75 straipsniu.

96 Pagal Analizės metodikos (CSAM) 3 konstatuojamąją dalį šioje metodikoje pateikiamos visų pirma nuostatos dėl taisomųjų veiksmų, kurie turi būti koordinuojami tarp PSO, nustatymo ir dėl taisomųjų veiksmų veiksmingo regioninio koordinavimo palengvinimo pagal regioninę metodiką, kurią turi priimti PSO, remdamiesi Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punktu.

97 Be to, Analizės metodikos (CSAM) 15 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad pagal Saugos metodiką (ROSC) PSO turėtų priimti taisomojo veiksmo tarpvalstybinės svarbos nustatymo procedūros taisykles, o taisomasis veiksmas turėtų būti grindžiamas kokybiniu arba kiekybiniu aspektu, aprašytu Analizės metodikos (CSAM) 15 straipsnio 4–6 dalyse.

98 Savo pasiūlyme PSO numatė tokias savo galimų taisomųjų veiksmų tarpvalstybinės svarbos vertinimo procedūras, o kiekvieno atskiro taisomojo veiksmo tarpvalstybinę svarbą vieningai nustatytų PSO. Be to, CORE regiono NRI savo neoficialiame dokumente susitarė dėl kokybinio ir kiekybinio aspekto, tačiau taip pat pripažino, kad reikia papildomų paaiškinimų, nes PSO pasiūlymas nebuvo visiškai užbaigtas ar pakankamai išsamus.

99 Vėliau ACER, remdamasi ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 12 ir 13 konstatuojamosiose dalyse pateiktu techniniu vertinimu, nusprendė, kad bet koks taisomasis veiksmas, kuriuo bent kartais galima ištaisyti srovės ribų pažeidimus tinklo elemente, kurio įtampa didesnė arba lygi 220 kV, t. y. tarpvalstybinės svarbos tinklo elemente, pats savaime turėtų būti laikomas tarpvalstybinės svarbos, nebent PSO nuspręstų kitaip. Kita vertus, ACER pakeitė kokybinį ir

kiekybinį aspektus, kad juos būtų galima naudoti nustatant PSO, kuriems turi įtakos tarpvalstybinės svarbos taisomųjų veiksmų aktyvavimas, visų pirma skubaus aktyvavimo procedūros tikslais.

100 Vis dėlto reikia pažymėti, kad Analizės metodikos (CSAM) 16 straipsnyje numatyta Saugos metodikos (ROSC) rengimo procedūra, pagal kurią CORE regiono PSO turi kartu parengti Saugos metodikos (ROSC) pasiūlymą, kuriame būtų taisomųjų veiksmų tarpvalstybinės svarbos ir PSO, kuriems šie taisomieji veiksmai apskritai daro poveikį, nustatymo taisyklės.

101 Vadinasi, Apeliacinei komisijai negali būti priekaištaujama dėl to, kad ji neužtikrino šios nuostatos laikymosi, nes ginčijamoje Saugumo metodikoje (ROSC) nustatytoje procedūroje numatyti kriterijai, pagal kuriuos PSO turi sudaryti tarpvalstybinės svarbos tinklo elementų sąrašą ir pagal kuriuos nustatoma galimo taisomojo veiksmo tarpvalstybinė svarba, be to, joje taip pat numatytos konkrečios taisyklės, susijusios su tarpvalstybine svarba nepasižyminčių tinklo elementų ir taisomųjų veiksmų neįtraukimu.

102 Taigi reikia atmesti ieškovės argumentą dėl ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) taikymo srities nesuderinamumo su Analizės metodikos (CSAM) 16 straipsniu.

103 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovė neįrodė, jog Apeliacinė taryba, skundžiamame sprendime nekonstatavusi Reglamento 2019/943 35 straipsnio 5 dalies ir
Direktyvos 2019/944 40 straipsnio 1 dalies d punkto pažeidimo, padarė teisės klaidą arba akivaizdžią vertinimo klaidą. Taigi pirmąjį ir trečiąjį pagrindus reikia atmesti.

Dėl ketvirtojo pagrindo, grindžiamo nuostatų, užtikrinančių galimybę naudoti centrinio skirstymo modelį vidaus perkrovoms valdyti arba balansavimo užduotims atlikti, pažeidimu

104 Ketvirtajame pagrinde ieškovė, palaikoma Lenkijos Respublikos, teigia, kad ginčijama Saugumo metodika (ROSC) daro poveikį PSO galimybei naudotis centrinio skirstymo modeliu ir ypač šiame modelyje numatytu integruotu planavimo procesu, nes pradėjus taikyti tarpvalstybinės svarbos taisomąjį veiksmą, jie nebegali savarankiškai naudotis atitinkamais gamybos ištekliais ir patys keisti nurodymų dėl gamybos. Ieškovės teigimu, integruotas planavimo procesas, vykdomas atliekant centrinį skirstymą, yra tęstinis procesas, kuris prasideda anksčiau nei CROSA procesas ir yra reguliariai atnaujinamas realiuoju laiku, nes dažnai jis yra atnaujinamas daugiau nei penkiasdešimt kartų per dieną, o pagal CROSA procesą yra tik viena dienos iteracija ir trys einamosios paros iteracijos. Ieškovės teigimu, nepripažinusi tokio pažeidimo Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą ir neteisingai išaiškino Reglamento 2017/1485 4 straipsnio 2 dalies e punktą ir Reglamento 2019/943 12 straipsnio 1 dalį.

105 Ieškovė iš esmės teigia, kad ginčijama Saugumo metodika (ROSC) dėl plačios jos taikymo srities yra kliūtis naudotis centrinio skirstymo modeliu, nes neleidžia jai pačiai valdyti perkrovų Lenkijoje ir atlikti balansavimo, todėl ji negalėtų užtikrinti savo tinklo eksploatavimo saugumo. Šiuo klausimu ieškovė paaiškina, kad pagal centrinio skirstymo modelį ji kaip integruotą procesą vienu metu vykdo balansavimo užduotis ir valdo perkrovas, o savarankiško skirstymo modelio atveju šie du procesai atliekami atskirai.

106 ACER nesutinka su ieškovės ir Lenkijos Respublikos argumentais ir prašo atmesti šį pagrindą.

107 Šiomis aplinkybėmis ACER prieštarauja ketvirtojo pagrindo priimtinumui, motyvuodama tuo, kad jis grindžiamas argumentais, kurie jau buvo identiškai suformuluoti Apeliacinėje taryboje.

108 Pirmiausia, kiek tai susiję su ketvirtojo pagrindo priimtinumu, reikia priminti, kad ieškovė turi teisę Bendrajame Teisme ginčyti skundžiamame sprendime pateiktus Apeliacinės tarybos argumentus, remdamasi (jei mano, kad tai būtina) šiai tarybai jau pateiktais argumentais (žr. šio sprendimo 41 punktą). Nagrinėjamu atveju skundžiamo sprendimo 600 punkte Apeliacinė taryba konstatavo, kad ginčijama Saugumo metodika (ROSC) neturėjo įtakos PSO galimybei taikyti centrinio skirstymo modelį. Taip pat iš skundžiamo sprendimo 609 punkto matyti, kad ta pati taryba, remdamasi to paties sprendimo 583–608 punktuose išdėstytais argumentais, be kita ko, padarė išvadą, jog dėl CROSA proceso atsirandantys apribojimai neturi įtakos PSO pareigoms, kylančioms iš Reglamento 2017/1485 4 straipsnio 2 dalies e punkto. Darytina išvada, kad ieškovės argumentai, kuriais ji siekia užginčyti šiuos argumentus, kuriais Apeliacinė taryba rėmėsi skundžiamame sprendime, yra priimtini.

109 Dėl ketvirtojo pagrindo pagrįstumo reikia pažymėti, kad pagal Reglamento 2017/1485 4 straipsnio 2 dalies e punktą kompetentingos institucijos „gerbia atitinkamo PSO pareigą užtikrinti sistemos saugumą, be kita ko, kaip reikalaujama pagal nacionalinės teisės aktus“. Reglamento 2019/943 12 straipsnio 1 dalyje kalbama apie PSO atsakomybę dėl elektros energijos gamybos objektuose gaminamos elektros energijos ir reguliavimo apkrovos skirstymo, numatant, kad tai turi būti daroma remiantis nediskriminavimo, skaidrumo ir – nebent pagal minėto straipsnio 2–6 dalis būtų numatyta kitaip – rinkos principais.

110 Šios PSO pareigos gali būti įgyvendinamos taikant centrinio skirstymo modelį, 2017 m. lapkričio 23 d. Komisijos reglamento (ES) 2017/2195, kuriuo nustatomos elektros energijos balansavimo gairės (OL L 312, 2017, p. 6), 2 straipsnio 18 punkte apibrėžtą kaip „planavimo ir skirstymo modelis, pagal kurį elektros energijos gamybos ir vartojimo grafikus sudaro ir elektros energijos gamybos objektuose gaminamą ir apkrovos objektuose vartojamą energiją, atsižvelgdamas į objektų skirstymo tvarką ir vykdydamas integruotą planavimą, skirsto PSO“.

111 Iškart reikia pažymėti, kad nei Reglamento 2017/1485 4 straipsnio 2 dalies e punktas, nei Reglamento 2019/943 12 straipsnio 1 dalis nereiškia, kad Saugumo metodika (ROSC), patvirtinta remiantis Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punktu, neturi poveikio PSO veiklai, kuri apima minėtose nuostatose nurodyto centrinio skirstymo modelio naudojimą. Vis dėlto aiškinant šią nuostatą negalima neatsižvelgti į aiškią PSO pareigą užtikrinti saugų savo tinklų eksploatavimą, kaip nustatyta, be kita ko, Reglamento 2017/1485 4 straipsnio 2 dalies e punkte.

112 Taigi reikia išnagrinėti, ar taikant ginčijamą Saugumo metodiką (ROSC), kaip teigia ieškovė, ji praranda galimybę naudoti centrinio skirstymo modelį vidinėms perkrovoms valdyti ir balansavimo užduotims atlikti, taip pažeidžiant jos pareigą užtikrinti savo tinklo saugumą.

Dėl nuostatų, kuriomis užtikrinama galimybė naudoti centrinio skirstymo modelį perkrovoms valdyti taikant atskiro tinklo modelį, pažeidimo

113 Pirma, dėl vidinių perkrovų valdymo ieškovė iš esmės tvirtina, kad pagal CROSA procesą iteracijas atliekant rečiau trukdoma iteracijas dažniau atlikti pagal integruoto planavimo procesą, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2017/2195 2 straipsnio 19 punktą, nes, remiantis ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 14 straipsnio 2 dalimi, po kasdienės iteracijos pagal CROSA procesą negalimi jokie tolesni elektros energijos gamybos ar vartojimo grafikų pakeitimai.

114 Iškart reikia atmesti ieškovės argumentą, kad yra tik viena CROSA proceso iteracija per dieną ir tarpvalstybinės svarbos taisomieji veiksmai gali būti taikomi tik prieš kasdienį CROSA procesą, o integruotas planavimo procesas, ieškovės teigimu, yra vykdomas daugiau nei 50 kartų per dieną.

115 Pagal Saugumo metodikos (ROSC) 31 straipsnio 1 dalį tarpvalstybinės svarbos taisomieji veiksmai aktyvuojami beveik realiuoju laiku, o ne prieš baigiantis kasdieniam CROSA proceso laikotarpiui, kuris prasideda 18.00 val. dieną prieš energijos tiekimą.

116 Antra, dėl ieškovės argumento, kad tinklo sąlygos gali labai greitai pasikeisti, o tai galėtų būti veiksmingai išspręsta taikant integruotą planavimo procesą, reikia pažymėti, kad CROSA procese numatyta pakankamai garantijų siekiant užtikrinti, kad PSO laikytųsi pareigos užtikrinti savo tinklo eksploatavimo saugumą.

117 Taigi, pirma, ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 27 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta, kad jeigu dėl tarpvalstybinės svarbos taisomojo veiksmo aktyvavimo pažeidžiamas eksploatavimo saugumas, paveiktas PSO ir už taisomojo veiksmo aktyvavimą atsakingas PSO gali atmesti minėtą veiksmą. Tokia pati galimybė numatyta ir šios metodikos 27 straipsnio 2 dalies b punkte tuo atveju, kai to paties veiksmo jau nebegalima taikyti, t. y. kai jo nebegalima įgyvendinti.

118 Antra, ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 33 straipsnyje numatyta skubaus aktyvavimo procedūra, skirta eksploatavimo saugumo pažeidimams, nustatytiems tarp dviejų CROSA proceso iteracijų, pašalinti, nelaukiant kito termino pabaigos, taip pat eksploatavimo saugumo pažeidimams, nustatytiems po paskutinio CROSA proceso, pašalinti.

119 Taigi skubaus aktyvavimo procedūra yra papildoma, su CROSA procesu nesusijusi procedūra, pagal kurią numatytas mažesnės apimties koordinavimas tik tarp PSO, kuriems poveikį daro taisomieji veiksmai, kuriuos reikia aktyvuoti, kad būtų pašalinti nauji eksploatavimo saugumo pažeidimai, kurių nepavyko pašalinti taikant CROSA procesą. Pagal šią procedūrą PSO suteikiama galimybė vienašališkai užtikrinti savo tinklo eksploatavimo saugumą tuo atveju, jei pagal CROSA procesą nepavyksta nustatyti jo pažeidimo.

120 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, taip pat reikia atmesti Lenkijos Respublikos argumentą, kad tinklams, veikiantiems pagal centrinio skirstymo modelį, taikant CROSA procesą būtų gauta neteisinga informacija apie taisomuosius veiksmus, kurie turėtų būti taikomi, nes šiame procese nėra naujausios informacijos apie tinklo būklę. Net darant prielaidą, kad CROSA procesas yra neveiksmingas (Lenkijos Respublika to neįrodė), pastaroji neįrodė, kad šio sprendimo 116–118 punktuose nurodytos garantijos nebūtų tinkamos, siekiant PSO suteikti galimybę užtikrinti savo tinklo eksploatavimo saugumą, kai CROSA procese negalėtų būti nustatytas eksploatavimo saugumo pažeidimas ir pateikta rekomendacija dėl suderinto sprendimo.

121 Taigi darytina išvada, kad Apeliacinė taryba, konstatavusi, kad taikant ginčijamą Saugumo metodiką (ROSC) ieškovė nepraranda galimybės valdyti perkrovas, kai taikomas centrinio skirstymo modelis, nepadarė teisės klaidos, todėl nepažeidė nei Reglamento 2017/1485 4 straipsnio 2 dalies e punkto, nei Reglamento 2019/943 12 straipsnio 1 dalies.

Dėl nuostatų, kuriomis užtikrinama galimybė naudoti centrinio skirstymo modelį balansavimo užduotims atlikti, pažeidimo

122 Ieškovė taip pat priekaištauja Apeliacinei tarybai dėl to, kad skundžiamame sprendime ši patvirtino ginčijamą Saugumo metodiką (ROSC), nors ji ieškovei trukdo atlikti balansavimo užduotis.

123 Vis dėlto, kaip teisingai teigia ACER, ieškovė gali keisti gamybos modulio gamybos grafiką balansavimo sumetimais, net jei tam gamybos moduliui taikoma tarpvalstybinės svarbos taisomoji priemonė iki to momento, kai ta taisomoji priemonė pradedama taikyti tam gamybos moduliui.

124 Iš Reglamento 2017/1485 21 straipsnio 1 dalies b punkto iš esmės matyti, kad PSO negali nekoordinuotai arba net ne pagal CROSA procesą „numatyti, parengti ir aktyvuoti“ tarpvalstybinės svarbos taisomųjų veiksmų. Be to, iš Reglamento 2015/1222 35 straipsnio 4 dalies matyti, kad PSO negali „vienašali[škai] ar nekoordinuot[ai]“ imtis tarpvalstybinės svarbos taisomųjų veiksmų.

125 Vis dėlto draudimas taikyti naujus tarpvalstybinės svarbos taisomuosius veiksmus po paskutinės CROSA proceso iteracijos galioja perkrovos valdymo priemonėms, nedarant poveikio priemonėms, kurių imamasi balansavimo tikslais.

126 Kaip pagrįstai teigia ACER, net ir pasibaigus CROSA procesui, integruoto planavimo procesas gali būti tęsiamas ir jame gali būti keičiami gamybos modulių gamybos ir suvartojimo grafikai, jei šių pakeitimų imamasi balansavimo sumetimais. Šiuo klausimu ieškovė per teismo posėdį pripažino, kad nors ir sunku atskirti apkrovų perskirstymo priemones, kurių imamasi perkrovų valdymo tikslais, nuo priemonių, kurių imamasi balansavimo tikslais, tą padaryti vis dėlto nėra neįmanoma.

127 Be to, nors dėl to, kad negalima naudoti gamybos modulių, kuriuose, atsižvelgiant į CROSA proceso rezultatus, aktyvuojami tarpvalstybinės svarbos taisomieji veiksmai, ieškovė turi mažiau išteklių nei anksčiau jai priskirtoms balansavimo užduotims atlikti, vien to nepakanka, kad būtų konstatuotas Reglamento 2017/1485 4 straipsnio 2 dalies e punkto ir Reglamento 2019/943 12 straipsnio 1 dalies pažeidimas.

128 Šiuo klausimu reikia priminti, kad remiantis regioninio koordinavimo logika PSO negali laisvai disponuoti visais savo ištekliais, jeigu jie yra tarpvalstybinės svarbos.

129 Taip pat reikia pažymėti, kad ginčijamoje Saugumo metodikoje (ROSC) numatyta keletas konkrečių apsaugos priemonių, susijusių su balansavimu. Visų pirma tos metodikos 25 straipsnyje numatyta, kad taikant CROSA procesą turi būti užtikrinta, jog optimizuotais tarpvalstybinės svarbos taisomaisiais veiksmais nebūtų sukuriamas energijos disbalansas. Be to, kaip pagrįstai tvirtina ACER, pagal ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 31 straipsnio 2 dalį PSO, vykdydamas skubaus aktyvavimo procesą, gali prašyti iš naujo įvertinti prašytą aktyvuoti tarpvalstybinės svarbos taisomąjį veiksmą, jei dėl integruoto planavimo proceso metu pasikeitusių nurodymų nebereikia aktyvuoti to veiksmo.

130 Taigi Apeliacinei tarybai negali būti priekaištaujama dėl to, kad ji neatsižvelgė į PSO įgaliojimus, susijusius su centrinio skirstymo modelio naudojimu siekiant užtikrinti eksploatavimo saugumą ir balansavimą, kaip nurodyta Reglamento 2017/1485 4 straipsnio 2 dalies e punkte ir Reglamento 2019/943 12 straipsnio 1 dalyje.

131 Kiti ieškovės nurodyti argumentai, kuriais ji grindžia ketvirtąjį pagrindą, neleidžia paneigti šios išvados.

132 Pirma, dėl ieškovės argumento, grindžiamo tuo, kad patvirtindama ginčijamą Saugumo metodiką (ROSC) ir CROSA procesą Apeliacinė taryba leido neteisėtai kištis į ieškovės kompetenciją atlikti balansavimo užduotis, reikia pažymėti, kad ieškovė nenurodė, kaip vadinamoji zoninės rinkos

modelio „vario plokštės“ paradigma, kuri naudojama pralaidumo skaičiavimo procese ir kuria ji remiasi, yra svarbi vertinant ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) teisėtumą. Ieškovė paaiškina, kad Europoje taikomas zoninės rinkos modelis grindžiamas vario plokštės paradigma, ir teigia, kad tai reiškia, jog didmeninės rinkos požiūriu nėra jokių apribojimų komercinei veiklai prekybos zonoje, t. y. nėra jokių apribojimų prekybai tarp toje pačioje prekybos zonoje esančių gamybos ir apkrovos modulių, o tarpzoninius mainus riboja elektros energijos tarpzoninio perdavimo pajėgumų buvimas. Reikia konstatuoti, kad ieškovė niekaip nepaaiškina, kaip tai, kad Europoje taikomas šia paradigma grindžiamas zoninės rinkos modelis, galėtų jai trukdyti naudotis gamybos moduliais balansavimo užduotims atlikti, kai šiuose moduliuose būtų aktyvuoti tarpvalstybinės svarbos taisomieji veiksmai.

133 Be to, Apeliacinei tarybai negali būti priekaištaujama dėl to, kad ji skundžiamame sprendime patvirtino, jog pagal Reglamento 2019/943 55 konstatuojamąją dalį regioniniai centrai gali realiuoju laiku dalyvauti eksploatuojant elektros energijos sistemą. Iš CROSA proceso veikimo matyti, kad, kaip matyti iš Reglamento 2019/943 42 straipsnio 2 dalies ir Reglamento 2017/1485 78 straipsnio 4 dalies, regioniniai centrai tik teikia rekomendacijas dėl koordinuotų taisomųjų veiksmų, o PSO išlieka tie, kuriems tenka galutinė atsakomybė už šių veiksmų aktyvavimą realiuoju laiku.

134 Antra, ieškovės argumentas dėl PSO, veikiančių pagal centrinio skirstymo modelį, ir PSO, veikiančių pagal savarankiško skirstymo modelį, tariamo diskriminavimo nebuvo pateiktas nei Apeliacinėje taryboje, nei ieškinyje Bendrajam Teismui; jis pateiktas tik dublike. Pagal Procedūros reglamento 84 straipsnį vykstant procesui negalima remtis naujais pagrindais, nebent jie pagrindžiami teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui, o ieškovė to neteigė. Taigi šis argumentas yra pavėluotas, todėl – nepriimtinas.

135 Bet kuriuo atveju reikia konstatuoti, kad ieškovė nenurodė, kaip vienodas centrinio skirstymo ir savarankiško skirstymo modelių vertinimas pažeistų vienodo požiūrio principą.

136 Ieškovė neginčija to, kad ginčijamoje Saugumo metodikoje (ROSC) nėra jokio skirtumo tarp šių dviejų modelių, todėl jie vertinami vienodai.

137 Be to, nagrinėjant šią bylą ACER paaiškino (o ieškovė to neginčijo), kad iš ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) kylantys apribojimai iš esmės vienodai taikomi tiek centriniam, tiek savarankiškam skirstymo modeliui, nes jie susiję ne tik su perkrovos valdymu, bet ir su kitais tinklo valdymo procesais. Šiomis aplinkybėmis ACER pažymėjo, kad PSO, veikiantys pagal savarankišką skirstymo modelį, taip pat turėjo atsižvelgti į šiuos apribojimus, pavyzdžiui, pirkdami balansavimo pajėgumus. Taigi balansavimo pajėgumais, kurie naudojami kaip tarpvalstybinės svarbos taisomasis veiksmas, balansavimo tikslais be jokios diskriminacijos nebegali visapusiškai naudotis nei PSO, veikiantys pagal savarankiško skirstymo modelį, nei PSO, veikiantys pagal centrinio skirstymo modelį. Be to, ACER tvirtino, kad abiem modeliais siekiama tų pačių tikslų, o ieškovė to taip pat neginčijo.

138 Pagal suformuotą jurisprudenciją vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principu reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, nebent toks vertinimas būtų objektyviai pagrįstas (žr. 2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Arcelor Atlantique ir Lorraine ir kt.*, C-127/07, EU:C:2008:728, 23 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

139 Tai reiškia, kad ieškovė, norėdama įrodyti diskriminaciją, nagrinėjamu atveju turėjo įrodyti, kad ginčijama Saugumo metodika (ROSC) turėjo skirtingą poveikį vieno iš dviejų modelių valdymui, palyginti su kitu modeliu, tačiau to nepadarė.

140 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovė neįrodė, jog Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, skundžiamame sprendime nepripažinusi, kad buvo pažeistos nuostatos, kuriomis PSO garantuojama galimybė naudoti centrinio skirstymo modelį vidinėms perkrovoms valdyti arba balansavimo užduotims atlikti. Taigi ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl penktojo pagrindo, grindžiamo teisės klaida, kurią Apeliacinė taryba padarė nusprendusi, kad Saugumo metodikoje (ROSC) nustatytos sąžiningos tarpzoninių mainų elektros energija taisyklės ir tinkamos paskatos perkrovų valdymui bei veiksmingoms investicijoms į taisomuosius veiksmus, susijusius su tokia įranga kaip fazės keitimo transformatoriai

141 Ieškovė teigia, kad ACER apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, nes pritarė ACER pateiktam Reglamento 2019/943 1 straipsnio c punkto ir Reglamento 2017/1485 4 straipsnio 1 dalies f punkto aiškinimui, pagal kurį ginčijamoje Saugumo metodikoje (ROSC) buvo nustatytos sąžiningos tarpzoninių mainų elektros energija taisyklės ir tinkamos paskatos, susijusios su perkrovų valdymu bei investicijoms į taisomuosius veiksmus, susijusius su tokia įranga kaip fazės keitimo transformatoriai, kurie sudaro galimybę pašalinti perkrovą, „priverstinai“ perduodami elektros energiją iš perkrautos elektros linijos į mažiau apkrautą elektros liniją.

142 Ieškovė nurodo, kad, pradėjus ginčijamoje Saugumo metodikoje nurodytą CROSA procesą (ROSC), PSO nebegali savarankiškai taikyti tarpvalstybinės svarbos taisomųjų veiksmų, kuriuos jie galėtų taikyti dėl savo investicijų į tam tikrą įrangą, pavyzdžiui, fazės keitimo transformatorius. Taigi ginčijama metodika riboja PSO galimybę savarankiškai imtis nebrangių taisomųjų veiksmų vietos lygmeniu.

143 Ieškovė primena, kad pagal CROSA procesą pasirinkti taisomieji veiksmai, kuriais siekiama sumažinti perkrovą tam tikruose tinklo elementuose, gali skirtis nuo taisomųjų veiksmų, kurie susiję tik su vietine perkrova arba vietiniais taisomaisiais veiksmais; dėl to kyla sunkumų, kai vienu metu skirtingose to paties regiono dalyse yra keli tarpusavyje susiję perkrovų atvejai. Tokios vienu metu susidariusios perkrovos sukeltų dar didesnių sunkumų, jei būtų naudojami fazės keitimo transformatoriai, įrengti siekiant sumažinti tinklo elemento perkrovą, nes, vykdant tarpvalstybinės svarbos taisomuosius veiksmus, juos gali tekti naudoti atvirkštiniu ir, ieškovės nuomone, nelogišku būdu tam, kad siekiant sumažinti tarpvalstybinę perkrovą būtų padidintas srautas perkrautuose elementuose.

144 Be to, vykdant tarpvalstybinės svarbos taisomuosius veiksmus, PSO gali būti priverstas taikyti regioninį sprendimą, apimantį priemonių, kai naudojami fazės keitimo transformatoriai, ir apkrovų perskirstymo priemonių kombinaciją; dėl to jis patirtų apkrovų perskirstymo išlaidų, nors būtų galėjęs nemokamai naudoti fazės keitimo transformatorių, į kurį anksčiau investavo, kad pašalintų perkrovą savo tinklo elementuose. Vis dėlto, pasak ieškovės, PSO niekur Sąjungos teisės nuostatose nėra įpareigoti imtis veiksmų tam, kad apsaugotų kitose valstybėse narėse įsisteigusių kitų operatorių interesus.

145 Ieškovė konstatuoja, kad skundžiamu sprendimu, kuriuo patvirtinama ginčijama Saugumo metodika (ROSC), ne tik pažeidžiamas Reglamento 2019/943 1 straipsnio c punktas ir Reglamento 2017/1485 4 straipsnio 1 dalies f punktas, bet jis dar ir prieštarauja

Reglamento 2019/942 1 straipsnio 2 daliai, siejamai su Reglamento 2019/943 19 straipsniu, nes Sprendimu Nr. 33/2020 ne prisidedama prie nuoseklaus, veiksmingo ir efektyvaus Sąjungos teisės taikymo, o trukdoma pastangoms laikytis Reglamento 2019/943 19 straipsnio, kiek tai susiję su perkrovos pajamų skyrimu investicijoms, leidžiančioms mažinti perkrovą jungiamosiose linijose, arba tokioms pastangoms apskritai užkertamas kelias.

146 ACER nesutinka su ieškovės argumentais ir prašo atmesti šį pagrindą.

147 Šiomis aplinkybėmis ACER ginčija penktojo pagrindo priimtinumą, motyvuodama tuo, kad juo kritikuojama ginčijama Saugumo metodika (ROSC), nustatyta Sprendimu Nr. 33/2020, o ne skundžiamas sprendimas.

148 Dėl penktojo pagrindo priimtinumo pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškovė priekaištauja Apeliacinei tarybai, kad ši skundžiamame sprendime padarė teisės klaidą, nes patvirtino ACER sprendime Nr. 33/2020 pateiktą Reglamento 2019/943 1 straipsnio c punkto ir Reglamento 2017/1485 4 straipsnio 1 dalies f punkto išaiškinimą. Toliau reikia konstatuoti, kad savo ieškinyje ieškovė, grįsdama penktąjį pagrindą, aiškiai ginčija tam tikrus konkrečius skundžiamo sprendimo punktus. Galiausiai reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 643–651 punktuose Apeliacinė taryba paaiškino priežastis, dėl kurių nusprendė, kad ginčijama Saugumo metodika (ROSC) nepažeidžia Reglamento 2019/943 1 straipsnio c punkto ir Reglamento 2017/1485 4 straipsnio 1 dalies f punkto, be kita ko, dėl to, kad ji neatgraso PSO nuo investicijų į tam tikrą įrangą (pavyzdžiui, į fazės keitimo transformatorius). Iš to matyti, kad – priešingai nei teigia ACER –penktajame pagrinde ieškovė ginčija skundžiamą sprendimą, o ne Sprendimą Nr. 33/2020. Taigi šis pagrindas yra priimtinas.

149 Dėl penktojo pagrindo pagrįstumo reikia pažymėti, kad Reglamento 2019/943 1 straipsnio c punkte nustatytas tikslas nustatyti sąžiningas tarpzoninių mainų elektros energija taisykles, o Reglamento 2017/1485 4 straipsnio 1 dalies f punktu siekiama skatinti sistemos eksploatavimo ir operatyvinio planavimo koordinavimą.

150 Reglamento 2019/942 1 straipsnio 2 dalyje nustatytas ACER tikslas, be kita ko, prisidėti prie nuoseklaus, veiksmingo ir efektyvaus Sąjungos teisės taikymo, kad būtų pasiekti jos tikslai klimato ir energetikos srityse. Reglamento 2019/943 19 straipsnyje iš esmės reglamentuojamas iš tarpzoninio pralaidumo paskirstymo gautų pajamų paskirstymas, o jo 2 dalies b punkte numatyta, kad tokių pajamų paskirstymo procedūra visų pirma siekiama „padengti investicijų į tinklą sąnaudas, kurios yra svarbios siekiant sumažinti jungiamųjų linijų perkrovą“.

151 Taip pat reikia konstatuoti, kad ginčijama Saugumo metodika (ROSC) gali apriboti PSO galimybę imtis individualių ir nebrangių taisomųjų veiksmų vietos lygmeniu, ypač tuo atveju, kai vienu metu skirtingose CORE regiono dalyse susidaro tarpusavyje susijusios perkrovos; ACER to neginčija. Vis dėlto, kaip nurodė ACER, taikant CROSA procesą fazės keitimo transformatoriaus konfigūracija gali būti pakeista tik tam, kad būtų išspręstos bendro tinklo modelyje nustatytos perkrovos, ir neturėtų būti kuriamos naujos perkrovos ar atkuriamos buvusios; taip nurodyta ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 23 straipsnyje. Be to, perkrovos, „susidariusios“ taikant CROSA procese rekomenduojamus taisomuosius veiksmus, pavyzdžiui, keičiant fazės keitimo transformatoriaus parametrus, taip pat išsprendžiamos CROSA procese, todėl pagal bendro tinklo modelį apkrovų perskirstymo, kuris buvo būtinas šioms perkrovoms pašalinti, išlaidos priskiriamos perkrautiems tinklo elementams.

152 Be to, reikia pažymėti, kad savo rašytiniuose paaiškinimuose ACER pripažino, jog dėl CROSA proceso PSO gali patirti tam tikrų apkrovų perskirstymo išlaidų, kad pašalintų perkrovas, „susidariusias“ visų pirma dėl CROSA procese rekomenduojamo fazės keitimo transformatorių konfigūracijos pakeitimo, kai norint priimti optimalų sprendimą CORE regiono lygmeniu reikia pakeisti fazės keitimo transformatorių konfigūraciją ir imtis brangiai kainuojančių taisomųjų veiksmų, kaip antai apkrovų perskirstymo. Taigi ieškovė pagrįstai teigia, kad dėl ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) tam tikri PSO (kaip antai ieškovė), kurie jau investavo į įrangą (pavyzdžiui, fazės keitimo transformatorius), gali patirti papildomų išlaidų.

153 Vadinasi, būtina išnagrinėti, ar papildomos išlaidos, kurias dėl ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) tam tikrais atvejais gali patirti PSO, jau investavę į tokią įrangą kaip fazės keitimo transformatoriai, kaip teigia ieškovė, rodo šioje metodikoje nustatytų taisyklių nesąžiningumą ir dėl to atgraso PSO nuo investicijų į tokią įrangą tiek, kad taip pažeidžiamas Reglamento 2019/943 1 straipsnio c punktas, Reglamento 2017/1485 4 straipsnio 1 dalies f punktas ir Reglamento 2019/942 1 straipsnio 2 dalis, siejama su Reglamento 2019/943 19 straipsniu.

154 Dėl ginčijamoje Saugumo metodikoje (ROSC) nustatytų taisyklių tariamo nesąžiningumo reikia konstatuoti, kad išlaidos, atsirandančios taikant CROSA procese pasirinktą regioninį sprendimą, yra susijusios su regioniniu koordinavimu ir tai yra konkreti energetinio solidarumo principo išraiška.

155 Kaip Teisingumo Teismas yra priminęs 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Vokietija / Lenkija* (C-848/19 P, EU:C:2021:598) 73 punkte, energetinio solidarumo principo taikymas nereiškia, kad Sąjungos energetikos politika bet kuriuo atveju neturi daryti neigiamo poveikio konkretiems valstybės narės interesams šioje srityje. Vis dėlto, įgyvendindamos minėtą politiką Sąjungos institucijos ir valstybės narės turi atsižvelgti tiek į Sąjungos, tiek į įvairių valstybių narių, kurioms tai gali turėti įtakos, interesus ir, esant šių interesų konfliktui, užtikrinti jų pusiausvyrą.

156 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad būtent dėl regioninio sprendimo taikymo atsiradusios išlaidos bus paskirstytos tarp PSO pagal jų indėlį į perkrovą, vadovaujantis išlaidų pasidalijimo metodika, priimta remiantis Reglamento 2015/1222 74 straipsniu. Be to, reikia pabrėžti, kad vienas iš CROSA proceso tikslų – tokias perkrovas ir kitus eksploatavimo saugumo pažeidimus kuo ekonomiškiau spręsti regioniniu lygmeniu.

157 Taip pat reikia atsižvelgti į tai, kad ginčijamos Saugumo užtikrinimo metodikos (ROSC) 35 straipsnyje numatyta stebėsena, kuria remiantis – jeigu būtų nustatyta, kad CROSA procese tam pačiam PSO reguliariai arba sistemingai teko didesnės išlaidos, – pagal Reglamento 2017/1485 7 straipsnio 4 dalį galimai būtų pateisinama tokią metodiką iš dalies pakeisti.

158 Taigi reikia konstatuoti, kad vien tai, jog PSO dėl regioninio koordinavimo gali patirti didesnių išlaidų, negali reikšti, kad ginčijamoje Saugumo metodikoje (ROSC) nustatytos taisyklės yra nesąžiningos ir dėl to šia metodika pažeidžiamas Reglamento 2019/943 1 straipsnio c punktas arba kad jos yra netinkamos siekiant skatinti regioninį koordinavimą, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2017/1485 4 straipsnio 1 dalies f punktą.

159 Dėl ieškovės teiginio, kad ginčijama Saugumo užtikrinimo metodika (ROSC) atgraso PSO nuo investicijų į įrangą (pavyzdžiui, fazės keitimo transformatorius), pažymėtina, kad ieškovė nepateikė jokios konkrečios informacijos apie apkrovų perskirstymo išlaidų priskyrimo ekonominį poveikį, galinčios įrodyti, kad ši metodika iš tiesų trukdo investuoti į tokią įrangą.

160 Kaip pabrėžė ACER (o ieškovė to neginčijo), PSO investicijos į įrangą (pavyzdžiui, fazės keitimo transformatorių) vis tiek jam gali būti naudingos, jeigu dėl tos įrangos sumažėja išlaidos, kurių jis turi patirti siekdamas išspręsti perkrovų problemą jam taikant atskiro tinklo modelį prieš pradedant CROSA procesą.

161 Kadangi nagrinėjamu atveju neįrodyta, kad dėl ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) PSO būtų atgrasomas nuo investicijų į įrangą (pavyzdžiui, fazės keitimo transformatorius), ieškovės argumentą, grindžiamą Reglamento 2019/943 1 straipsnio c punkto, Reglamento 2017/1485 4 straipsnio 1 dalies f punkto ir Reglamento 2019/942 1 straipsnio 2 dalies, siejamos su Reglamento 2019/943 19 straipsniu, pažeidimu, reikia atmesti.

162 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovė neįrodė, jog Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą nusprendusi, kad Saugumo metodikoje (ROSC) nustatytos sąžiningos tarpzoninių mainų elektros energija taisyklės ir tinkamos paskatos perkrovų valdymui bei veiksmingoms investicijoms į taisomuosius veiksmus, susijusius su tokia įranga kaip fazės keitimo transformatoriai. Taigi penktąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl šeštojo pagrindo, grindžiamo Reglamento 2017/1485 76 ir 77 straipsnių, siejamų su šio reglamento 25 straipsniu ir 4 straipsnio 1 dalies d ir h punktais bei 2 dalies e punktu, kuriais užtikrinamas tinklo eksploatavimo saugumo ribų (visų pirma įtampos ribų) laikymasis vietos ir regionų lygmenimis, pažeidimu

163 Ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė taryba, konstatavusi, jog ginčijama Saugumo metodika (ROSC) nėra kliūtis PSO laikytis tinklo eksploatavimo saugos ribų (visų pirma įtampos ribų), padarė teisės klaidą. Taigi Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, kad minėta metodika neprieštarauja Reglamento 2017/1485 76 ir 77 straipsniams, susijusiems atitinkamai su pasiūlymu, kurį turi pateikti PSO dėl eksploatavimo saugumo regioninio koordinavimo, ir bendromis nuostatomis dėl eksploatavimo saugumo regioninio koordinavimo organizavimo, kurios turi būti šiame pasiūlyme; šie straipsniai turi būti siejami, pirma, su Reglamento 2017/1485 25 straipsniu, kuriame kalbama apie eksploatavimo saugumo ribas, kurias turi nustatyti kiekvienas PSO, antra, su minėto reglamento 4 straipsnio 1 dalies d ir h punktais, kuriuose, kaip vieni iš tikslų, nustatyta, kad siekiama, viena vertus, užtikrinti tinklo eksploatavimo saugumo išlaikymo visoje Sąjungoje sąlygas ir, kita vertus, prisidėti prie Sąjungos elektros energijos perdavimo sistemos ir elektros energijos sektoriaus efektyvaus veikimo ir plėtros, ir, trečia, su to paties reglamento 4 straipsnio 2 dalies e punktu, pagal kurį valstybės narės, kompetentingos institucijos ir sistemos operatoriai privalo gerbti atitinkamo PSO pareigą užtikrinti sistemos saugumą, be kita ko, kaip reikalaujama pagal nacionalinės teisės aktus.

164 Šiuo klausimu ieškovė iš esmės teigia, kad pagal ginčijamą Saugumo metodiką (ROSC) PSO nesuteikiama galimybės taikyti pakankamus taisomuosius veiksmus valdant įtampą vietos lygmeniu, o regioniniams centrams nesuteikiama galimybės valdyti įtampą regioniniu lygmeniu.

165 ACER nesutinka su ieškovės argumentais ir prašo atmesti šį pagrindą.

166 Ji visų pirma ginčija šeštojo pagrindo priimtinumą, argumentuodama tuo, kad tai yra tiksli pagrindo, kurį ieškovė jau buvo pateikusi Apeliacinėje taryboje, kopija.

167 Pirmiausia, kiek tai susiję su šeštojo pagrindo priimtinumu, reikia priminti, kad ieškovė turi teisę Bendrajame Teisme ginčyti skundžiamame sprendime pateiktus Apeliacinės tarybos argumentus, remdamasi (jei mano, kad tai būtina) šioje taryboje jau pateiktais argumentais (žr. šio sprendimo 41 punktą). Nagrinėjamu atveju skundžiamo sprendimo 677–690 punktuose Apeliacinė taryba išdėstė priežastis, dėl kurių nusprendė, kad ginčijama Saugumo metodika (ROSC) netrukdo PSO laikytis tinklo eksploatavimo saugumo ribų, visų pirma įtampos ribų, todėl minėta metodika neprieštarauja Reglamento 2017/1485 76 ir 77 straipsniams, siejamiems su minėto reglamento 25 straipsniu, 4 straipsnio 1 dalies d ir h punktais ir 2 dalies e punktu.

168 Iš to matyti, kad ieškovės argumentai, kuriais ji siekia užginčyti šias išvadas, kurias Apeliacinė taryba padarė skundžiamame sprendime, yra priimtini.

Dėl nuostatų, kuriomis užtikrinamas įtampos ribų laikymasis vietos lygmeniu, pažeidimo

169 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, kaip pagrįstai teigia ieškovė, tiek PSO, tiek regioniniai centrai privalo laikytis įtampos ribų. Ši pareiga PSO atveju kildinama iš Reglamento 2017/1485 27 straipsnio 1 dalies ir 34 straipsnio 2 dalies, o regioninių centrų atveju – iš Reglamento 2017/1485 78 straipsnio 2 dalies a punkto, pagal kurį šie centrai privalo vykdyti CROSA procesą remdamiesi tinklo eksploatavimo saugumo ribomis, kurias pagal šio reglamento 25 straipsnį, siejamą su šio reglamento 72 straipsniu, nustato PSO.

170 Taip pat reikia pažymėti, kad ginčijamoje Saugumo metodikoje (ROSC) numatyta, jog tarpvalstybinės svarbos taisomaisiais veiksmais, kuriuos koordinuoja regioniniai centrai, siekiama sumažinti srautus tarpvalstybinės svarbos tinklo elementuose. Taigi šioje metodikoje daugiausia dėmesio skiriama tinklo eksploatavimo saugumo pažeidimų, pasireiškiančių srovės ribinių verčių problemomis, pašalinimui, o PSO išlieka atsakingi visų pirma už tai, kad būtų užtikrintas įtampos ribų laikymasis.

171 Toks regioninių centrų ir PSO pareigų pasidalijimas numatytas PSO pasiūlyme. Iš PSO aiškinamojo rašto 5 puslapio (žr. šio sprendimo 7 punktą) matyti, kad, jų nuomone, kitus tinklo eksploatavimo saugumo pažeidimus (pavyzdžiui, Reglamento 2017/1485 25 straipsnyje nurodytų įtampos ir trumpojo jungimo srovės ribų pažeidimus) būtų galima veiksmingiau sušvelninti vietos lygmeniu.

172 Šiuo klausimu ieškovė iš esmės tvirtina, kad tarpvalstybinės svarbos taisomieji veiksmai, kurie yra ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) dalykas, ir taisomieji veiksmai, kuriais siekiama užtikrinti įtampos ribų laikymąsi vietos lygmeniu, gali prieštarauti vieni kitiems, nes pirmaisiais siekiama sumažinti srautus, o antraisiais gali būti reikalaujama juos padidinti. Ieškovė priduria, kad ginčijamoje saugumo metodikoje (ROSC) į šį „konfliktą“ nebuvo pakankamai atsižvelgta.

173 Ginčijamoje Saugumo metodikoje (ROSC) numatyta keletas apsaugos priemonių CROSA procese, kuriomis, taikant tarpvalstybinės svarbos taisomuosius veiksmus, nustatytus pasibaigus šiam procesui, būtent ir siekiama užtikrinti, kad būtų laikomasi įtampos ribų.

174 Pirma, pagal ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 22 straipsnio 4 dalį, siekiant pašalinti tinklo eksploatavimo saugumo ribų pažeidimus (pavyzdžiui, įtampos, trumpojo jungimo srovės ar stabilumo ribų viršijimą) numatyta, kad kiekvienas CORE regiono PSO turi atlikti vietinį

vertinimą ir ilgalaikę tinklo eksploatavimo saugumo analizę. Visų pirma šie pažeidimai gali būti nagrinėjami CROSA procese, šios metodikos 27 straipsnyje nurodytame tarpvalstybinės svarbos taisomųjų veiksmų koordinavimo etape, be kita ko, taikant papildomus apribojimus tarpvalstybinės svarbos taisomiesiems veiksmams.

175 Šiuo klausimu ieškovė tvirtina, kad ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 27 straipsnyje numatyta tik galimybė, bet ne pareiga CROSA procese nagrinėti tokius įtampos ribų pažeidimus. Kadangi atsakomybė už pasinaudojimą tokia galimybe tenka PSO, jis gali užtikrinti, kad šiame procese įtampos jo tinkle ribos nebūtų peržengtos.

176 Antra, ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 22 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad PSO gali taikyti papildomus sistemos apribojimus, kurie siejami su kitomis to paties straipsnio 4 dalyje nurodytomis tinklo eksploatavimo saugumo ribomis, t. y. įtampos ribomis, skirtomis užtikrinti, kad CROSA procese, kiek juo siekiama optimizuoti taisomuosius veiksmus, nebūtų sukelta naujų esminių tinklo eksploatavimo saugumo pažeidimų arba jie netaptų dar šiurkštesni. Vis dėlto, CROSA procese šie esminiai pažeidimai neturi būti sprendžiami; jie turi būti sprendžiami pagal minėtos metodikos 22 straipsnio 4 dalį.

177 Nors ieškovė remiasi pastarąja nuostata grįsdama savo argumentą, kad per CROSA procesą koordinuojami taisomieji veiksmai negalėtų būti naudojami įtampos ribų pažeidimams pašalinti, ji neįrodo, kad šia nuostata PSO užkertamas kelias spręsti įtampos ribų pažeidimus vietos lygmeniu. Priešingai, ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 22 straipsnio 5 dalimi užtikrinama, kad tarpvalstybinės svarbos taisomaisiais veiksmais nebūtų trukdoma PSO spręsti įtampos ribų pažeidimų. Be to, ieškovė nenurodo nei kaip minėtos metodikos 22 straipsnio 5 dalimi būtų neleidžiama PSO užtikrinti, kad būtų laikomasi įtampos ribų vietos lygmeniu, nei kodėl šioje metodikoje turėtų būti numatyti tarpvalstybinės svarbos taisomieji veiksmai įtampos ribų pažeidimams pašalinti.

178 Trečia, ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 27 straipsnio 2 ir 5 dalyse numatyta galimybė paveiktam PSO atmesti per CROSA procesą rekomenduotą tarpvalstybinės svarbos taisomąjį veiksmą, motyvuojant tuo, kad jį įgyvendinus būtų pažeistas jo tinklo eksploatavimo saugumas. Šiuo klausimu reikia atmesti ieškovės argumentą, kad ši nuostata neleistų PSO užtikrinti, jog nebūtų peržengiamos įtampos ribos vietos lygmeniu, nes joje numatyta tik galimybė atmesti taisomuosius veiksmus, bet ne juos nustatyti ar rekomenduoti, kad būtų išspręstos įtampos problemos. Ieškovė nenurodė, kaip ši nuostata neleistų PSO užtikrinti, kad būtų laikomasi įtampos ribų vietos lygmeniu.

179 Ketvirta, ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 16 straipsnio 4 dalyje numatyta galimybė PSO papildyti šią metodiką su tinklo apribojimais susijusiomis nuostatomis, siekiant ištaisyti (visų pirma ir prireikus) įtampos ribų pažeidimus.

180 Tai reiškia, kad ginčijama Saugumo metodika (ROSC) siekiama atsižvelgti į taisomuosius veiksmus, kurių PSO imasi vietos lygmeniu CROSA procese, tačiau nereikalaujama, kad jie būtų koordinuojami regioniniu lygmeniu.

181 Taigi teisiniu požiūriu ieškovė tinkamai neįrodė, kad šio sprendimo 175–180 punktuose išnagrinėtų apsaugos priemonių nepakanka tam, kad būtų užtikrinta, jog PSO vietos lygmeniu laikytųsi įtampos ribų.

182 Bet kuriuo atveju vien to, kad ieškovė nebegali taikyti tam tikrų taisomųjų veiksmų, kad užtikrintų įtampos ribų laikymąsi savo tinkle, nes šios priemonės skirtos taikyti tik CROSA procese, nepakanka, kad būtų įrodyta, jog ji negali užtikrinti eksploatavimo saugumo minėtame tinkle. Iš tiesų nėra pagrindo Saugumo metodikoje (ROSC) numatyti minimalių elektros energijos srauto ir planinių atjungimų apribojimų, nes tai yra priemonės, už kurias vietos lygmeniu atsakomybė tenka PSO.

183 Taigi ieškovė negali kritikuoti Apeliacinės tarybos už tai, kad ši skundžiamu sprendimu patvirtino metodiką, pagal kurią PSO nesuteikiama galimybė imtis pakankamų taisomųjų veiksmų įtampai valdyti vietos lygmeniu.

Dėl nuostatų, kuriomis užtikrinamas įtampos ribų laikymasis regioniniu lygmeniu, pažeidimo

184 Kiek tai susiję su nuostatų, kuriomis užtikrinama, kad būtų laikomasi įtampos ribų regioniniu lygmeniu, tariamu pažeidimu, pažymėtina, pirma, kad ieškovė nepateikia jokių įrodymų, pagrindžiančių teiginį, kad Saugumo metodikoje (ROSC) apskritai turėtų būti numatyta galimybė nustatyti tarpvalstybinės svarbos taisomuosius veiksmus ir sistemos apribojimus, būtinus įtampos ribų pažeidimams sušvelninti.

185 Be to, tripliko 95 punkte ACER pabrėžė, kad ginčijamoje Saugumo metodikoje (ROSC) jau buvo numatyti tam tikri taisomieji veiksmai, skirti tarpvalstybinės svarbos įtampos problemoms spręsti, tačiau tam tikri taisomieji veiksmai, taikomi siekiant pašalinti įtampos ribų pažeidimus regioniniu lygmeniu, taip pat gali būti laikomi tarpvalstybinės svarbos veiksmais, kurie turi būti koordinuojami pagal minėtą metodiką.

186 Antra, kalbant konkrečiai apie planinius atjungimus, reikia pažymėti, kad nors ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 8 straipsnyje numatyta, kad
Reglamento 2017/1485 22 straipsnio 1 dalies d, h, i ir j punktuose nurodyti taisomieji veiksmai negali būti taikomi CROSA procese, tai netaikoma šio reglamento 22 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytiems planiniams atjungimams, kurie, priešingai nei teigia ieškovė, galėtų būti numatyti šiame procese.

187 Be to, kalbant apie minimalaus elektros energijos srautų apribojimus, reikia pažymėti, kad – kaip nurodė ACER, o ieškovė to neginčijo, – nei pagal Reglamento 2017/1485 75 straipsnį, nei pagal jokią kitą Sąjungos teisės nuostatą nereikalaujama, kad toks veiksmas būtų įtrauktas į CROSA procesą. Bet kokiu atveju šį minimalų apribojimą gali numatyti kiekvienas atskiras PSO savo atskiro tinklo modelyje.

188 Trečia, kadangi ieškovė teigia, jog šio sprendimo 175–180 punktuose aptartomis apsaugos priemonėmis neužtikrinamas tarpvalstybinės svarbos taisomųjų veiksmų, susijusių su srovės ribų peržengimu, ir vietinės reikšmės taisomųjų veiksmų, naudojamų įtampos problemoms vietos lygmeniu mažinti, tobulas suderinamumas, reikia pažymėti, kad nė viena iš nuostatų, kuriomis ji remiasi, t. y. Reglamento 2017/1485 25 straipsnis, 34 straipsnio 2 dalis, 72 ir 76 straipsniai, neleidžia daryti išvados, kad tokia padėtis yra neteisėta.

189 Taigi ieškovė negali priekaištauti Apeliacinei tarybai dėl to, kad ši skundžiamu sprendimu patvirtino metodiką, kurioje regioniniams centrams nenumatyta taisomųjų veiksmų, kurių pakaktų įtampai regioniniu lygmeniu valdyti.

190 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovei nepavyko įrodyti, jog skundžiamame sprendime konstatavusi, kad ginčijama Saugumo metodika (ROSC) netrukdo vietos ir regioniniu lygmeniu laikytis tinklo eksploatavimo saugumo ribų (visų pirma įtampos ribų) ir kad dėl to minėta metodika neprieštarauja Reglamento 2017/1485 76 ir 77 straipsniams, siejamiems su šio reglamento 25 straipsniu, 4 straipsnio 1 dalies d ir h punktais ir 2 dalies e punktu, Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą. Taigi šeštąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo skundžiamo sprendimo nepakankamu motyvavimu

191 Ieškovė teigia, kad Apeliacinė taryba nepakankamai motyvavo skundžiamą sprendimą ir taip pažeidė SESV 296 straipsnį ir Reglamento 2019/942 28 straipsnio 4 dalį. Grįsdama šį teiginį apeliantė nurodo penkis Apeliacinės tarybos skundžiamame sprendime pateiktų vertinimų pavyzdžius, kurie, jos nuomone, yra nepakankamai motyvuoti ir teisiškai ginčytini. Konkrečiai kalbant, ieškovė nurodo skundžiamo sprendimo 556, 559, 574, 605 ir 644 punktus, dėl kurių išsamesnius paaiškinimus, kaip teigia, pateikia įvairiuose savo ieškinio pagrinduose.

192 ACER nesutinka su ieškovės argumentais ir prašo atmesti šį pagrindą.

193 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal SESV 296 straipsnio antrąją pastraipą reikalaujamas motyvavimas turi atitikti atitinkamo akto pobūdį bei aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų susipažinti su priimtos priemonės pagrindimu, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečios bylos aplinkybes, visų pirma į akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir asmenų, kuriems teisės aktas skirtas, ar kitų asmenų, kurie konkrečiai ir tiesiogiai su juo susiję, suinteresuotumą gauti paaiškinimų. Nereikalaujama, kad motyvuose būtų nurodytos visos reikšmingos faktinės ir teisinės aplinkybės, nes tai, ar akto motyvavimas atitinka SESV 296 straipsnio antros pastraipos reikalavimus, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į akto tekstą, bet ir į jo kontekstą ir atitinkamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą (žr. 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-501/00, EU:C:2004:438, 73 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją, taip pat 2017 m. birželio 29 d. Sprendimo *E-Control / ACER*, T-63/16, nepaskelbto Rink., EU:T:2017:456, 68 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

194 Vis dėlto negalima reikalauti, kad Apeliacinė taryba vieną po kito išsamiai išdėstytų visus šalių jai pateiktus argumentus. Taigi motyvai gali būti implicitiniai, jeigu leidžia suinteresuotiesiems asmenims sužinoti, dėl kokių priežasčių buvo priimtas Apeliacinės tarybos sprendimas, o kompetentingam teismui – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti kontrolę (žr. 2017 m. birželio 29 d. Sprendimo *E-Control / ACER*, T-63/16, nepaskelbto Rink., EU:T:2017:456, 69 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taigi negalima reikalauti, kad Apeliacinė taryba aiškiai išnagrinėtų ir motyvuotų kiekvieno per joje vykstančią procedūrą pateikto argumento atmetimą.

195 Taip pat reikia priminti, kad pareiga motyvuoti sprendimus yra esminis formos reikalavimas, kuris turi būti atskiriamas nuo motyvavimo pagrįstumo klausimo, susijusio su ginčijamo akto teisėtumu iš esmės. Sprendimo motyvavimas reiškia, kad oficialiai nurodomi motyvai, kuriais grindžiamas tas sprendimas. Jeigu motyvuose yra klaidų, jos lemia sprendimo neteisėtumą iš esmės, bet ne motyvavimo neteisėtumą; motyvavimo gali pakakti net pateikiant klaidingus motyvus (žr. 2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

196 Iš to matyti, kad Apeliacinės tarybos atliktų vertinimų pavyzdžiai, kuriuos ieškovė laiko „teisiškai ginčytinais“, yra visiškai nereikšmingi tiek, kiek jais grindžiamas antrasis pagrindas, susijęs su nurodomu skundžiamo sprendimo motyvavimo trūkumu.

197 Laikantis šios sąlygos ir atsižvelgiant į šio sprendimo 193–195 punktuose nurodytą jurisprudenciją, reikia išnagrinėti įvairius Apeliacinės tarybos vertinimų pavyzdžius, kuriuos grįsdama šį pagrindą nurodo ieškovė.

198 Pirma, kiek tai susiję su ieškovės teiginiu, kad Apeliacinė taryba skundžiamo sprendimo 556 punkte neatsakė į ieškovės jai pateiktą argumentą, kad ginčijamoje Saugumo metodikoje (ROSC) nustatyta tarpvalstybinės svarbos taisomųjų veiksmų apibrėžtis neatitinka Reglamento 2017/1485 21 straipsnio 1 dalies reikalavimų, reikia konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 552–558 punktuose Apeliacinė taryba nurodė priežastis, kodėl ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 9 straipsnyje pateiktas tarpvalstybiniu mastu svarbių taisomųjų veiksmų ir tokio požymio neturinčių taisomųjų veiksmų atskyrimas atitinka šią nuostatą.

199 Antra, dėl ieškovės teiginio, kad skundžiamo sprendimo 559 punkte Apeliacinė taryba neišnagrinėjo ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) atitikties Sąjungos teisei klausimo, nes nepaaiškino, kaip ši metodika atitinka PSO pasiūlymą, reikia konstatuoti, kad minėtame punkte Apeliacinė taryba paaiškino priežastis, kodėl ši metodika atitinka šį pasiūlymą ir, konkrečiai, jo 10 straipsnio 1 dalį.

200 Bet kuriuo atveju iš šio sprendimo 46 punkte nagrinėjant pirmąjį pagrindą pateiktų vertinimų matyti, kad ACER nėra saistoma kompetentingų NRI pozicijos ir, atsižvelgdama į jai suteiktus įgaliojimus pačiai priimti sprendimus ir siekdama veiksmingai vykdyti jai priskirtas reguliavimo funkcijas, gali keisti PSO pasiūlymus prieš juos patvirtindama. Iš to matyti, kad ginčijamoje Saugumo metodikoje (ROSC), laikantis Sąjungos teisės, buvo galima nukrypti nuo PSO pasiūlymų, todėl Apeliacinė taryba neprivalėjo išsamiau paaiškinti, kaip ši metodika atitinka minėtus pasiūlymus.

201 Trečia, dėl ieškovės teiginio, kad Apeliacinė taryba skundžiamo sprendimo 574 punkte neatsakė į jos argumentą, jog dėl ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) PSO netenka priemonių, leidžiančių jiems vykdyti pareigas tinklų eksploatavimo saugumo ir srautų valdymo srityje, reikia konstatuoti, kad Apeliacinės tarybos motyvai šiuo klausimu yra išdėstyti skundžiamo sprendimo 553–559 ir 568–573 punktuose. Juose Apeliacinė taryba iš esmės paaiškina, kad ne visi taisomieji veiksmai patenka į ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) taikymo sritį ir kad tam tikrus veiksmus PSO bet kada gali aktyvuoti atskirai, siekdami vykdyti pareigas savo tinklo eksploatavimo saugumo srityje.

202 Ketvirta, savo teiginiu, kad skundžiamo sprendimo 605 punkte pateiktos Apeliacinės tarybos išvados yra „paprasčiausiai neteisingos“, nes ginčijamos Saugumo metodikos (ROSC) 37 straipsnio 2 dalyje nenumatyta einamosios paros tinklo eksploatavimo saugumo koordinuoto regioninio vertinimo, ieškovė ginčija skundžiamo sprendimo 605 punkte šios tarybos išdėstytų motyvų pagrįstumą, o ne to sprendimo motyvavimą. Taigi, atsižvelgiant į šio sprendimo 195 punkte nurodytą jurisprudenciją, šį argumentą reikia atmesti kaip nereikšmingą šiam pagrindui pagrįsti.

203 Penkta, dėl ieškovės teiginio, kad Apeliacinė taryba skundžiamo sprendimo 644 punkte tvirtina, jog ieškovė nepritaria regioniniam koordinavimui, nors taip nėra, reikia konstatuoti, kad iš tikrųjų šiuo teiginiu ieškovė taip pat ginčija šio Apeliacinės tarybos vertinimo pagrįstumą, o ne

skundžiamo sprendimo motyvavimą – tą ieškovė, beje, pripažino savo dublike, nurodydama, kad „[jos paminėtas] penktasis pavyzdys rodo šalių nuomonių skirtumą, o ne motyvavimo nebuvimą“. Taigi, atsižvelgiant į šio sprendimo 195 punkte nurodytą jurisprudenciją, šis argumentas neturi reikšmės grindžiant šį pagrindą.

204 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Apeliacinė taryba pakankamai motyvavo skundžiamą sprendimą, todėl antrąjį pagrindą reikia atmesti.

205 Atsižvelgiant į visus išdėstytus vertinimus, reikia atmesti visą ieškovės ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

206 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, iš jos turi būti priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal ACER pateiktus reikalavimus.

207 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį įstojusios į bylą valstybės narės pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Taigi Lenkijos Respublika, įstojusi į šią bylą palaikyti ieškovės reikalavimų, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. ***Polskie sieci elektroenergetyczne S.A.*** **padengia savo ir Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros (ACER) patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Lenkijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Schalin Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Paskelbta 2024 m. rugsėjo 25 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.